

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

- + *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.
- + *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.
- + *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.
- + *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter <http://books.google.com> durchsuchen.

888
S5an
D58
M9

A 469648

anaput
anapest

8 5 8

340
1

S 5 am

D 5-8

M 9

8274

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

A N T I G O N H

SOPHOCLES

A N T I G O N E

IN USUM SCHOLARUM

EDIDIT

GUILIELMUS DINDORFIUS.

EDITIO QUARTA CORRECTIOR.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI

MDCCCLXIX.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΑΙΜΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΑΙΓΕΛΟΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΕΥΡΤΑΙΚΗ.

ΦΤΑΔΕ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἄντιγόνη παρὰ τὴν πρόσταξιν τῆς πόλεως θάψασα τὸν Πολυνεΐκην ἐφωράθη, καὶ εἰς μνημεῖον κατάγειον ἐν-τεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος ἀνήρηται· ἐφ' ἣ καὶ Αἴμων δυσπαθῆσας διὰ τὸν εἰς αὐτὴν ἔρωτα ἕλπει ἑαυτὸν διεχειρί-σατο. ἐπὶ δὲ τῷ τούτου θανάτῳ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνείλε.

Κεῖται ἡ μυθοποιία καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἄντι-γόνη· πλὴν ἐκεῖ φαραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἴμονος δίδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν καὶ τέκνον τίθει τὸν Αἴμονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γερόντων· προλογίζει δὲ ἡ Ἄντιγόνη· ὑπόκειται δὲ τὰ πραγματὰ ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων. τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι ταφὸς Πολυνεΐκου, Ἄντιγόνης ἀναίρεσις, θάνατος Αἴμονος, καὶ μόρος Εὐρυδίκης τῆς Αἴμονος μητρός. φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἠξιώσθαι τῆς ἐν Σαμῷ στρατηγίας, εὐδοκίμησαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἄντιγόνης. λέλεκται δὲ τὸ δράμα τοῦτο τριακοστὸν δεύτερον.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ.

Τὸ μὲν δράμα τῶν καλλίστων Σοφοκλέους, στασιάζε-ται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρώδα ἱστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἰσμήνην. ὁ μὲν γὰρ Ἴων ἐν τοῖς διδυράμβοις κατα-προηθῆναί φησιν ἀμφοτέρας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας ὑπὸ Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους· Μίμνερος δὲ φησὶ τὴν μὲν Ἰσμήνην προσομιλοῦσαν Θεοκλυμένῳ ὑπὸ Τυδέως κατὰ Ἀθηνᾶς ἐγκέλευσιν τελευτῆσαι.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐστὶν τὰ ξένως περὶ τῶν ἡρώδων ἱστο-ρούμενα. ἡ μὲντοι κοινὴ δόξα σπουδαίας αὐτὰς ὑπελληφεν καὶ φιλαδέλφους δαιμονίας, ἣ καὶ οἱ τῆς τραγωδίας ποιηταὶ ἐπόμενοι τὰ περὶ αὐτὰς διατέθεινται. τὸ δὲ δράμα τὴν ὀνο-μασίαν ἔσχεν ἀπὸ τῆς παρεχούσης τὴν ὑπόθεσιν Ἄντιγόνης. ὑπόκειται δὲ ἀταφον τὸ σῶμα Πολυνεΐκου, καὶ Ἄντιγόνη θάπτειν αὐτὸ πειρωμένη παρὰ τοῦ Κρέοντος κωλύεται· φω-

ραθεισα δὲ αὐτὴ θάπτουσα ἀπόλλυται, Αἴμων τε ὁ Κρέοντος ἔρων αὐτῆς καὶ ἀφορήτως ἔχων ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ συμφορᾷ αὐτὸν διαχειρίζεται· ἐφ' ᾧ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη τελευτᾷ τὸν βίον ἀγχόνη.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀποθανόντα Πολυνεΐκη ἐν τῷ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίῳ Κρέων ἀταφὸν ἐκβαλὼν κηρύττει μηδένα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν ζημίαν ἀπειλήσας. τοῦτον Ἀντιγόνη ἢ ἀδελφὴ θάπτειν πειρᾶται. καὶ δὴ λαθοῦσα τοὺς φύλακας ἐπιβάλλει χῶμα· οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν τοῦτο θράσαντα ἐξευροίεν. οὗτοι τὴν κόνιν τὴν ἐπιβηλημένην καθαίροντες οὐδὲν ἦττον ἐφρουροῦν. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ Ἀντιγόνη καὶ γυμνὸν εὐροῦσα τὸν νεκρὸν ἀνοιμώξασα ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει. ταύτην ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομένην Κρέων καταδικάζει καὶ ζῶσαν εἰς τύμβον καθείρξεν. ἐπὶ τούτοις Αἴμων, ὁ Κρέοντος υἱός, ὃς ἐμνάτο αὐτὴν, ἀγανακτήσας ἑαυτὸν προσεπισφάζει τῇ κόρῃ ἀπολομένη ἀγχόνη, Τειρεσίῳ ταῦτα προθεσπίσαντος· ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσα Εὐρυδίκη, ἡ τοῦ Κρέοντος γαμετῆ, ἑαυτὴν ἀποσφάζει. καὶ τέλος θρηνεῖ Κρέων τὸν τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ω κοινὸν ἀντάδελφον Ἰσμήνης κάρα,
 ἄρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν
 ὅποιον οὐχὶ νῦν ἐτι ζώσαιν τελεεῖ;
 οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν οὔτ' ἀτήσιμον
 οὔτ' αἰσχρὸν οὔτ' ἄτιμόν ἐσθ', ὅποιον οὐ 5
 τῶν σῶν τε κἀμῶν οὐκ ὅκωπ' ἐγὼ κακῶν.
 καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι πανθήμεφ πόλει
 κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρετίως;
 ἔχεις τι κείσῃκουσας; ἢ σε λανθάνει 9
 πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά;

ΙΣΜΗΝΗ.

ἔμοι μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
 οὔθ' ἠδὺς οὔτ' ἀλγεινὸς ἔκετ' ἐξ ὄτου
 δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
 μιᾷ θανόντων ἡμέρα διπλῇ χειρὶ.
 ἐπεὶ δὲ φρουρὸς ἐστὶν Ἀργείων στρατὸς 15
 ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
 οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον οὔτ' ἀτωμένη.

ΑΝ. ἤδη καλῶς, καὶ σ' ἐκτὸς ἀυλείων πυλῶν
 τοῦθ' οὔνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.

ΙΣ. τί δ' ἔστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος. 20

ΑΝ. οὐ γὰρ τάφου νῦν τῷ κασιγνήτῳ Κρέων

τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;
 Ἐπεικλέα μὲν, ὡς λόγος, κατὰ χθονὸς
 ἔκρυψε τοῖς ἐνερθεὺς ἐντιμον νεκροῖς, 25
 τὸν δ' ἀθλίως θανάοντα Πολυνεῖκους νέκυν
 ἀστοῖσι φασιν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ
 τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκῦσαι τινα,
 εἴαν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὴν
 θησαυρὸν εἰσορμῶσι πρὸς χάριν βορᾶς. 30
 τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ
 κάμοι, λέγω γὰρ κάμει, κηρύξαντ' ἔχειν,
 καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
 σαφῆ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
 οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὅς ἂν τούτων τι δρᾷ, 35
 φόνον προκεισθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
 οὕτως ἔχει σοὶ ταῦτα, καὶ δεῖξαι τάχα
 εἴτ' εὐγενῆς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακῆ.

ΙΣ. τί δ', ὦ ταλαίφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
 λῦουσ' ἂν ἢ φάπτουσα προσθείμην πλέον; 40

ΑΝ. εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.

ΙΣ. ποῖόν τι κινδύνευμα; ποῦ γνώμης ποτ' εἰ;

ΑΝ. εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῆδε κουφιεῖς χερσί.

ΙΣ. ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρητον πόλει;

ΑΝ. τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν, ἦν σὺ μὴ θέλῃς. 45

ΙΣ. ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος;

ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἰργεῖν μέτα.

ΙΣ. οἴμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατήρ

24. Legebatur Ἐπεικλέα μὲν ὡς λέγουσι σὺν δίκῃ | χρη-
 σθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ κατὰ χθονός.

Post 45 sequebatur ἀδειφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἀλώ-
 σμαι.

ὡς νῶν ἀπεχθῆς δυσκλεῆς τ' ἀπάλετο, 50
 πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
 ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῶ χερσί·
 ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,
 πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λαβᾶται βίον·
 τρίτον δ' ἀδελφῶ δύο μίαν καθ' ἡμέραν 55
 αὐτοκτονοῦντε τῷ ταλαιπώρῳ μόρον
 κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιω χεροῖν.
 νῦν δ' αὖ μὴ δὴ νῶ λειψιμμένα σκόπει
 ὄσφ κάκιστ' ὀλοόμεθ', εἰ νόμου βία
 ψῆφον τυράννων ἢ κρᾶτη παρῆξιμεν. 60
 ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν γυναῖχ' ὅτι
 ἔφρυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχομένα·
 ἔπειτα δ' οὔνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων,
 καὶ ταῦτ' ἀκούειν κᾶτι τῶνδ' ἀγλίονα.
 ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς 65
 ξύγγνοιαν ἴσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
 τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι κείσομαι. τὸ γὰρ
 περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.
 οὔτ' ἂν κελύσαιμ' οὔτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι
 AN πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἠδέως δρφῆς μετὰ. 70
 ἀλλ' ἴσθ' ὅποια σοὶ δοκεῖ, κείνον δ' ἐγὼ
 θάψω. καλὸν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν.
 φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μετὰ,
 ὅσια πανουργήσασ'· ἐπεὶ πλείων χρόνος
 ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. 75
 ἐκεῖ γὰρ ἀεὶ κείσομαι· σὺ δ', εἰ δοκεῖ,
 τὰ τῶν θεῶν ἐντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.
 ΙΣ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ
 βία πολιτῶν δρᾶν ἔφρυ ἀμήχανος.

- AN. σὺ μὲν τάδ' ἄν προὔχοι· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον 80
 χάσους· ἀδελφῶ φίλτάτῳ πορευέσομαι.
- ΙΣ. οἴμοι, ταλαίνης ὡς ὑπερδέδοικά σου.
- AN. μὴ μου προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.
- ΙΣ. ἀλλ' οὖν προμηνύσης γε τοῦτο μηδενὶ
 τοῦργον, κρυφῇ δὲ κεῦθε, σὺν δ' αὐτῶς ἐγώ.
- AN. οἴμοι, καταύδα· πολλὸν ἐχθίων ἔσει 85
 σιγᾶς, ἔαν μὴ πᾶσι κηρύξης τάδε.
- ΙΣ. θερμῆν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.
- AN. ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἀδεῖν με χρῆ.
- ΙΣ. εἰ καὶ θυγήσει γ'· ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρῆς. 90
- AN. οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.
- ΙΣ. ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τάμηχανα.
- AN. εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρεῖ μὲν ἔξ ἐμοῦ,
 ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκη.
 ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἔξ ἐμοῦ δυσβουλίαν 95
 παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσομαι γὰρ σὺ
 τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.
- ΙΣ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στείχε· τοῦτο δ' ἴσθ', ὅτι
 ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

ΧΟΡΟΣ.

ἀκτις ἀέλιου τὸ κάλλιστον ἐπιταπύλω φανέν 100
 Θήβα τῶν προτέρων φάος,
 ἐφάνθης ποτ', ὦ χρυσέας (ἀμέρας βλέφαρον),
 Διοκαίων ὑπὲρ φεέθρων μολοῦσα, 105
 τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν ἐκ φῶτα βάντα παν-
 σαγία

φυγάδα πρόδρομον ὄξυτέρῳ μινῆσασα χαλιναῖ·
 ὅς ἐφ' ἡμετέρῃ γῆ Πολυνείκους 110

ἀρθεῖς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων

ὀξεῖα κλάζων

ἀετὸς ἐς γᾶν ὑπερέπτη,

λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανὸς

πολλῶν μεθ' ὄπλων

115

ξύν θ' ἱπποκόμοις κορύθουσαι.

στάς δ' ὑπὲρ μελάθρων φρονώσασιν ἀμφιχα-
νῶν κύκλω

λόγκαις ἐπιτάκνυλον στόμα

ἔβα, πρὶν ποθ' ἀμετέρων χιμάτων γένουσι 120

πλησθῆναί τε καὶ στεφάνωμα πύργων

πενκάενθ' Ἥφαιστον ἔλειν. τοῖος ἀμφὶ νῶτ'
ἐτάθη.

(πάταγος Ἄρεος) ἀντιπάλου δυσχερῶμα δρᾶ-
κοντος.

Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους 127

ὑπερεχθαίρει, καὶ σφας ἐσιδῶν

πολλῷ θεύματι προσνισσομένους

χρυσοῦ καναχῆ θ' ὑπερόπτας, 130

παλτῷ φικτεῖ κυρτὶ βαλβίδων

ἐπ' ἄκρων ἦδη

νίκην ὀρμῶντ' ἀλαλάξαι·

ἀντιτύπα δ' ἐπὶ γᾶ πίσει ταυταλωθεῖς

πυρφόρος ὃς τότε μαινομένα ξύν ὀρμᾷ 135

βακχεύων ἐπέπνει

φικταῖς ἐχθίστων ἀνέμων.

εἶχε δ' ἄλλα τὰ μὲν,

ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων μέ-
γας Ἄρης

δεξιόσειρος.

140

ἑπτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἔφ' ἑπτὰ πύλαις
 ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους ἔλιπον
 Ζηνὶ τροπαίῳ πάγκαλκα τέλη,
 πλὴν τοῦν στυγεροῖν, ᾧ πατὴρὸς ἐνὸς
 μητρός τε μιᾶς φύντε καθ' αὐτοῖν 145
 δικρατεῖς λόγγας στήσαντ' ἔχειον
 κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.
 ἀλλὰ γὰρ ἅ μεγαλῶνυμος ἦλθε Νίκα
 τᾶ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβα,
 ἐκ μὲν δὴ πολέμων 150
 τῶν νῦν θέσθε λησμοσύναν,
 θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς
 παννυχίοις πάντας ἐπέλωμεν, ὃ Θήβας δ'
 ἐλελήχθων

Βακχίος ἄρχοι.

ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας, 155
 Κρέων ἑ Μενουκίεωσ,
 νεοχμοῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
 χωρεῖ τινὰ δὴ μῆτιν ἐρέσσω,
 ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων 160
 προῦθετο λέσχην,
 κοινῷ κηρύγματι πέμψας.

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ
 πολλῶ σάλῳ σείσαντες ᾤρθωσαν πάλιν·
 ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
 ἔστειλ' ἰκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαῖου 165
 σέβοντας εἰδῶς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη,
 τοῦτ' αὐθις, ἦνικ' Οἰδίπους ᾤρθου πόλιν,
 κάπει διώλετ', ἄμφι τοὺς κείνων ἐτι

παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
 ὄτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν 170
 καθ' ἡμέραν ὄλοντο παῖσαντες τε καὶ
 πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
 ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
 γένους κατ' ἀγχιστεία τῶν ὀλωλότων.
 ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν 175
 ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
 ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῆ.
 ἔμοι γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
 μὴ τῶν ἀρίστων ἄπτεται βουλευμάτων,
 ἀλλ' ἐκ φόβου του γλωσσαν ἐγκλήσας ἔχει, 180
 κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ.
 καὶ μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
 φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
 ἐγὼ γὰρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὄρων ἄελ,
 οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὄρων 185
 στείχουσιν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
 οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
 θείμην ἐμαντῶ, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι
 ἦδ' ἐστὶν ἢ σώζουσα καὶ ταύτης ἐπι
 πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα. 190
 τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὖξω πόλιν,
 καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
 ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίου περὶ.
 Ἐτεοκλέα μὲν, δεσ πόλεως ὑπερμαχῶν
 ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δόρει, 195
 τάφῳ τε κρῦψαι καὶ τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι
 ἃ τοῖς ἀρίστοις ἐρχεται κάτω νεκροῖς.
 τὸν δ' αὖ ζύναιμον τοῦδε, Πολυνείκη λέγω,

ὄς γῆν πατρῶαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
 φρυγᾶς κατελθὼν ἠθέλησε μὲν πυρὶ 200
 πρῆσαι κατάκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος
 κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,
 τοῦτον πόλει τῆδ' ἐκκεκῆρυκται τάφῳ
 μήτε κτερίζειν μήτε κωκυσαί τινα,
 εἴαν δ' ἄθακτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας 205
 καὶ πρὸς κνυῶν ἐδεστὸν αἰκισθέντ' ἰδεῖν.
 τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα, κοῦποτ' ἐκ γ' ἐμοῦ
 τιμὴν προξέουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων.
 ἀλλ' ὅστις εὖνους τῆδε τῆ πόλει, θανῶν
 καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμῆσεται. 210

- XO. σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, καὶ Μενουκίῳ Κρέον,
 τὸν τῆδε δύσνονν κᾶς τὸν εὐμενῆ πόλει·
 νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντὶ που πάρεστί σοι
 καὶ τῶν θανόντων χῶπόσοι ζῶμεν πέρι.
- KP. πῶς αἶ σκοποὶ νῦν εἶτε τῶν εἰρημένων; 211
- XO. νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόθετες.
- KP. ἀλλ' εἰς' ἔτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.
- XO. τί θῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἐτι;
- KP. τὸ μὴ πικρῶν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.
- XO. οὐκ ἔστιν οὕτω μᾶρος ὃς θανεῖν ἐρῶ. 220
- KP. καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος. ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
 ἄνδρας τὸ κέρδος πολλὰ μὲς διώλεσεν.

ΦΥΛΑΞ.

ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅσως τάχους ὑπο
 δύσπνοους ἰκάνω κοῦφον ξάρας πόδα.
 πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις, 225
 ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφῆν·
 ψυχὴ γὰρ ἠῦδα πολλὰ μοι μυθουμένη,

τάλας, τί χωρεῖς οἷ μολῶν δώσεις δίκην;
 τλήμων, μένεις αὐ; καὶ τὰδ' εἴσεται Κρέων
 ἄλλου παρ' ἀνδρός; πῶς σὺ δητ' οὐκ ἀλγυνεῖ;
 τοιαῦθ' ἐλίσσων ἦνυτον σχολῇ βραδύς, 231
 χοῦτως ὁδὸς βραχεῖα γίννεται μακρά.

τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν
 σοι, καὶ τὸ μηδὲν ἐξερω, φράσω δ' ὅμως.
 τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι πεφαργμένος, 235
 τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.

ΚΡ. τί δ' ἐστὶν ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;
 ΦΤ. φράσαι θέλω σοι πρῶτα τὰμαντοῦ· τὸ γὰρ
 πρῶγμ' οὔτ' ἔδρασ' οὔτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ θρῶν,
 οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κανὸν πέσοιμι τι. 240

ΚΡ. εὖ γε στοχάζει κάποφάργνυσαι κύκλω
 τὸ πρῶγμα. δηλοῖς δ' ὡς τι σημαῶν νέον.

ΦΤ. τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ' ὄκνον πολύν.

ΚΡ. οὔκουν ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;

ΦΤ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως 245
 θάψας βέβηκε κάπλ' ἡρωτὶ διψίαν
 κόνιν παλίνας κάφαγιστεύσας ἄχρη.

ΚΡ. τί φῆς; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;

ΦΤ. οὐκ οἶδ'. ἐκεῖ γὰρ οὔτε τον γενῆδος ἦν
 πλῆγμ', οὐ διαέλλης ἐκβολή· στύφλος δὲ γῆ 250
 καὶ χέρσος, ἀρρωξὺ οὐδ' ἐπημαξευμένη
 τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος σύργατης τις ἦν.
 ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἦμιν ἡμεροσκόπος
 δείκνυσσι, πᾶσι θαῦμα θυσχερὲς παρῆν.
 ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὐ, 255
 λεπτή δ' ἄγος φεύγοντος ὡς ἐπῆν κόνις.
 σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν

ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.
 λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί,
 φύλαξ ἑλέγχων φύλακα, καὶν ἐγίγνετο 260
 πληγὴ τελευτῶσ', οὐδ' ὁ καλύσων παρῆν.
 εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος οὐξειργασμένος,
 κοῦδεις ἐναργῆς, ἀλλ' ἔφευγε πᾶς τὸ μῆ.
 ἡμεν δ' ἑτοιμοὶ καὶ μύθρους αἰρεῖν χεροῖν,
 καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεοὺς ὀρκωμοτεῖν 265
 τὸ μῆτε δρᾶσαι μῆτε τῷ ξυνειδένα
 τὸ προᾶγμα βουλευέσσαντι μῆτ' εἰργασμένῳ.
 τέλος δ' ὄτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,
 λέγει τις εἷς, ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα
 νεῦσαι φόβῳ προύτρεψεν· οὐ γὰρ εἶχομεν 270
 οὔτ' ἀντιφωνεῖν οὔθ' ὅπως δρωῶντες καλῶς
 προᾶξιμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
 σοὶ τοῦργον εἴη τοῦτο κοῦχλῖ κρυπτέον.
 καὶ ταῦτ' ἐνίκα, κάμῃ τὸν δυσδαίμονα
 πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τάγαθὸν λαβεῖν. 275
 πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἑκοῦσιν, οἶδ' ὅτι·
 στέργει γὰρ οὐδεις ἄγγελον κακῶν ἐπιῶν.

ΧΟ. ἄναξ, ἐμοὶ τοι μῆ τι καὶ θεήλατον
 τοῦργον τόδ' ἢ ξύννοια βουλεύει πάλαι.

ΚΡ. παῦσαι, πρὶν ὀργῆς κάμῃ μεστῶσαι λέγων, 280
 μῆ φευρεθῆς ἄνους τε καὶ γέρον ἄμα.
 λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ δαίμονας λέγων
 πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
 πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
 ἔκρυπτον αὐτὸν, ὅστις ἀμφικλίνας 285
 ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθηήματα
 καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν·

ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾶς θεοὺς;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάσαι πόλεις
ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρροῦθουν ἔμοι, 290
κρυφῆ κἀρα σείοντες, οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἶον ἄργυρος 295
κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις
πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων·
τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἴστασθαι
βροτῶν·

πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν 300
καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
ὅσοι δὲ μισθαροῦντες ἤνυσαν τάδε,
χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
εὖ τοῦτ' ἐπίστασ', ὄρκιος δέ σοι λέγω, 305
εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
εὐρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμοὺς,
οὐχ ὑμῖν Ἄιδης μῦθος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσῃθ' ὕβριν,
ἴν' εἰδότες τὸ κέρδος ἐνθεν οἰστέον 310
τὸ λοιπὸν ἀρπάξῃτε, καὶ μάθηθ' ὅτι
οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ το κερδαίνειν φιλεῖν.
[ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
ἀτωμένους ἰδοῖς ἂν ἢ σεσωσμένους.]

ΦΥ. εἰπεῖν τι δώσεις, ἢ στραφεῖς οὕτως ἴω; 315
ΚΡ. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;

- ΦΤ. ἐν τοῖσιν ὅσιν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει;
 ΚΡ. τί δὲ θυθμῆεις τὴν ἐμὴν λύπην ὄπου;
 ΦΤ. ὁ δρῶν σ' ἀνιᾶ τὰς φρένας, τὰ δ' αἶτ' ἐγώ.
 ΚΡ. οἴμ' ὡς ἄλημα θῆλον ἐκπεφυκὸς εἰ. 320
 ΦΤ. οὔκουν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.
 ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προ-
 δούς.
- ΦΤ. φεῦ·
 ἢ δεινὸν ᾧ δοκῆ γε καὶ ψευδῇ δοκεῖν.
 ΚΡ. κόμψευέ νυν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
 φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἔξερεῖθ' ὅτι 325
 τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεταιται.
- ΦΤ. ἀλλ' εὐρεθείη μὲν μάλιστ', εἴαν δέ τοι
 ληφθῆ τε καὶ μὴ, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με.
 καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς 330
 σωθεῖς ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.
- ΧΟ. πολλὰ τὰ δεινὰ κούδεν ἀνθρώπου δεινότερον
 πέλει·
 τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου χειμερίῳ
 νότῳ 335
- χωρεῖ, περιβρυχίοισιν
 περῶν ὑπ' οἰδμασιν,
 θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν
 ἄφθιτον, ἀκαμάταν ἀποτρύεται,
 ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος, ἰππιῶ γένει
 πολεύων. 340
 κουφονόων τε φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλῶν
 ἄγει 343

καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη, πόντου τ' εἰναλίαν
φύσιν 345

σπείραισι δικτυοκλώστοις,
περιφραδῆς ἀνήρ·
κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου
θηρὸς ὄρεσσιβάτα, λασιαύχενά θ' 350
ἵππου ἀέξεται ἀμφίλοπον ζυγὸν οὔρειόν τ'
ἀμῆτα ταῦρον.

καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα καὶ ἀστυ-
νόμους 354

ὄργας ἐδιδάξατο καὶ δυσαύλων
πάγων ὑπαίθρεια καὶ
δύσομβρα φεύγειν βέλη·
παντοπόρος ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἐρχεται 360
τὸ μέλλον· Αἶδα μόνον
φύξιν οὐκ ἐπάξεται·

νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται.
σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ'
ἔχων 365

ποτὲ μὲν κακὸν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἐρπει,
νόμους παραιρῶν χθονὸς
θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν·
ὑψίπολις ἄπολις ὄτω τὸ μὴ καλὸν 370
ξύνεστι τόλμας χάριν.

μήτ' ἐμοὶ παρέστιος
γένοιο μήτ' Ἴσον φρονῶν ὃς τάδ' ἐρδει. 375
ἔς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ
τόδε, πῶς εἰδῶς ἀντιλογήσω
τήνδ' οὐκ εἶναι κατὰ Ἀντιγόνην.

- ὦ δύστηνος
 και δυστήνου πατρός Οιδιπόδα, 380
 τί ποτ' ; οὐ δὴ που σέ γ' ἀπιστοῦσαν
 τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις
 και ἐν ἀφροσύνη καθελόντες;
- ΦΥ. ἦδ' ἔστ' ἐκείνη τοῦργον ἢ 'ξειργασμένη·
 τήνδ' εἴλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων; 385
- ΧΟ. ὄδ' ἐκ δόμων ἄψορρος ἐς δέον περᾶ.
- ΚΡ. τί δ' ἔστι; ποῖα ξύμμετρος προύβην τύχη;
- ΦΥ. ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδέν ἔστ' ἀπάμοτον.
 ψεύθει γὰρ ἢ 'πίνοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ
 σχολῇ ποδ' ἦξιεν δεῦρ' ἄν' ἐξηύχουν ἐγὼ 390
 ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε.
 ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκτὸς και παρ' ἐλπίδας χαρὰ
 ἔοικεν ἄλλη μῆκος οὐδὲν ἠδονῆ,
 ἦκω, δι' ὄρκων καιπερ ὦν ἀπάμοτος,
 κόρην ἄγων τήνδ', ἢ καθηρέθη τάφον 395
 κοσμοῦσα. κληῖρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
 ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοῦρμαιον, οὐκ ἄλλου, τότε.
 και νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτὸς, ὡς θέλεις, λαβῶν
 και κρῖνε κατέελεγχ'. ἐγὼ δ' ἐλευθερος
 δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἐπηλλάχθαι κακῶν. 400
- ΚΡ. ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβῶν;
- ΦΥ. αὐτὴ τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασαι.
- ΚΡ. ἢ και ξυνίης και λέγεις ὀρθῶς ἃ φῆς;
- ΦΥ. ταύτην γ' ἰδῶν θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
 ἀπέπασ. ἄρ' ἐνθηλα και σαφῆ λέγω; 405
- ΚΡ. και πῶς ὀράται κἀπίληπτος ἠρέθη;
- ΦΥ. τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ἦκομεν,
 πρὸς σοῦ τὰ δεῖν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι,

πᾶσαν κόνιν σήραντες ἢ κατεῖχε τὸν
 νέκυν, μυθῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ, 410
 καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,
 ὄσμην ἀπ' αὐτοῦ μὴ βέλοι πεφηνότες,
 ἐγερετὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνήρ' ἐπιρρόθοις
 κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀκηδήσοι πόνου.
 χρόνον τάδ' ἦν τοσοῦτον, ἔς τ' ἐν αἰδέρι 415
 μέσφ' κατέστη λαμπρὸς ἥλιου κύκλος
 καὶ καῦμ' ἔθαλπε· καὶ τότε' ἐξαίφνης χθονὸς
 τυφῶς ἀείρας σκηπτὸν, οὐράνιον ἄχος,
 πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίλων φύβην
 ὕλης πεδιάδος, ἐν δ' ἔμειστώθη μέγας 420
 αἰδήρ· μύσαντες δ' εἶχομεν θείαν νόσον.
 καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
 ἢ παῖς ὁρᾶται κἀνακακῶει πικρᾶς
 ὄρνιθος ὄξυν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
 εὐνῆς νεοσσῶν ὄρφανὸν βλέψη λέχος· 425
 οὕτω δὲ χαῦτη, ψιλὸν ὡς ὄρα νέκυν,
 γόοισιν ἐξώμωξεν, ἐκ δ' ἀρὰς κακὰς
 ἠρᾶτο τοῖσι τοῦργον ἐξειργασμένοις.
 καὶ χερσὶν εὐθύς διψίαν φέρει κόνιν,
 ἐκ τ' εὐκροτήτου χαλκίας ἄρθην πρόχου 430
 χοαῖσι τρισπύνοδοισι τὸν νέκυν στέφει.
 χῆμεῖς ἰδόντες λέμεσθα, σὺν δέ νιν
 θηρώμεθ' εὐθύς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην,
 καὶ τὰς τε πρόσθεν τὰς τε νῦν ἠλέγχομεν
 πράξεις· ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο, 435
 ἅμ' ἠδέως ἔμοιγε κάλγεινῶς ἅμα.
 τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφηνέναι
 ἦδιστον, ἔς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν

ἀλγεινόν. ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἦσσω λαβεῖν
 ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας. 440

KP σὲ δὴ, σὲ τὴν νεύουσαν ἐς πέδον κἄρα,
 φῆς, ἣ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε;

AN. καὶ φημι δρᾶσαι κούκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.

KP. σὺ μὲν κομίζεις ἂν σεαυτὸν ἣ θέλεις
 ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον. 445

σὺ δ' εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως,
 ἦδησθα κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;
 AN. ἦδη· τί δ' οὐκ ἐμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.

KP. καὶ δῆτ' ἐτόλμας τούσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;

AN. οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρυξας τάδε 450

οὐδ' ἡ ξύννομος τῶν κάτω θεῶν Δίκη
 τοιούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ᾧρισεν νόμους,
 οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον φόμπην τὰ σὰ
 κηρύγμαθ' ὥστ' ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν
 νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν. 455

οὐ γάρ τι νῦν γε κἀχθὲς, ἀλλ' αἰεὶ ποτε
 ξῆ ταῦτα, κούθεις οἶδεν ἐξ ὄτου φάνη.
 τούτων ἐγὼ οὐκ ἐμελλον, ἀνδρὸς οὐθενὸς
 φρόνημα δεῖσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
 δώσειν· θανουμένη γὰρ ἐξήδη, τί δ' οὐ; 460

κεῖ μὴ σὺ προνηρήξας. εἰ δὲ τοῦ χρόνου
 πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.
 ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς
 ξῆ, πῶς ὄδ' οὐχὶ κατθανῶν κέρδος φέρει;
 οὕτως ἐμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν 465

παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἂν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
 μητρὸς θανόντ' ἄθαρτον ἠνσχόμην νέκυν,

κείνοις ἂν ἤλγουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
 σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα θρωῶσα τυγχάνειν,
 σχεδόν τι μῶρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω. 470

ΧΟ. δηλοὶ τὸ γέννημ' ὤμον ἐξ ὤμου πατρος
 τῆς παιδός· εἰκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.

ΚΡ. ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα
 πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
 σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ 475

θραυσθέντα καὶ φαιγέτα πλείστ' ἂν εἰσίδοις
 σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους
 ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει
 φρονεῖν μέγ' ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.

αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότε' ἐξηπίστατο, 480
 νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
 ὕβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἦδε δευτέρα,
 τούτοις ἐπανχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.

ἢ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνήρ,
 εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῆδε κείσεται κράτη. 485

ἀλλ' εἰτ' ἀδελφῆς εἶθ' ὀμαιμονεστέρα
 τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἐρκείου κυρεῖ,
 αὕτη τε χῆ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετο
 μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
 ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλευῆσαι τάφου. 490

καὶ νιν καλεῖτ'· εἴσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
 λυσσᾶσαν αὐτήν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.

φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἠρῆσθαι κλοπεύς
 τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκοτίῳ τεχνωμένων.

μισῶ γε μέντοι χῶταν ἐν κακοῖσι τις 495
 ἀλοὺς ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλη.

ΑΝ. θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναι μ' ἐλών;

- KP.** ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.
AN. τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἔμοι τῶν σῶν λόγων
 ἀρεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτέ, 500
 οὔτω δὲ καὶ σοὶ τᾶμ' ἀφρανθάνοντ' ἔφν.
 καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
 κατέσχον ἢ τὸν ἀντάδελφον ἐν τάφῳ
 τιθείσα; τούτοις τοῦτο κᾶσιν ἀνθάνειν
 λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλωῦσαν ἐγκλήῳ φόβος. 505
 [ἀλλ' ἢ τυραννὶς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ
 κᾶξεστιν ἀντῇ θρᾶν λέγειν θ' ἂ βούλεται.]
- KP.** σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὄραξ.
AN. ὄραξι χούτοι· σοὶ δ' ὑπέλλουσι στόμα.
KP. σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς; 510
AN. οὐδέν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγγητος σέβειν.
KP. οὐκουν ὄμαιμος χᾶ καταντίον θανῶν;
AN. ὄμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταύτου πατρός.
KP. πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾶς χάριν;
AN. οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανῶν νέκυσ. 515
KP. εἰ τοί σφε τιμᾶς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.
AN. οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ᾤλετο.
KP. πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὁ δ' ἀντιστὰς ὑπερ.
AN. ὄμως ὃ γ' Ἄιδης τοὺς νόμους ἴσους ποθεῖ.
KP. ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος. 520
AN. τίς οἶδεν εἰ κάτω ἔστιν εὐαγῆ τάδε;
KP. οὔτοι ποθ' οὐχθρὸς, οὐδ' ὅταν θάνῃ, φίλος.
AN. οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφν.
KP. κάτω νυν ἔλθοῦς', εἰ φιλητέον, φίλει
 κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή. 525
XO. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἦδ' Ἰσμήνη,
 φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη·

νεφέλη δ' ὀφρῶν ὑπερ αἱματόεν
 ῥέθος αἰσχύνει,
 τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν. 530

ΚΡ. σὺ δ', ἢ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφευμένη
 λήθουσά μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον
 τρέφων δὺ' ἄτα κάπαναστάσεις θρόνων,
 φέρ', εἰπέ δὴ μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
 φήσεις μετασχεῖν, ἢ ἕξομελ' τὸ μὴ εἰδέναι; 535

ΙΣ. δέδρακα τοῦργον, εἶπερ ἦδ' ὁμοροδοθεῖ,
 καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.

ΑΝ. ἀλλ' οὐκ εἰσεί τοῦτό γ' ἢ δίκη σ', ἐπεὶ
 οὔτ' ἠθέλησας οὔτ' ἐγὼ κοινωσάμην.

ΙΣ. ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι 540
 ζύμπλον ἐμαντήν τοῦ πάθους ποιουμένη.

ΑΝ. ᾧν τοῦργον Αἰδῆς χολὴ κάτω ξυνίστορες·
 λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.

ΙΣ. μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσῃς τὸ μὴ οὐ
 θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα δ' ἀγνίσαι. 545

ΑΝ. μὴ μοι θάνης σὺ κοινὰ, μηδ' ἂ μὴ θιγῆς
 ποιῶ σεαυτῆς. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγὼ.

ΙΣ. καὶ τίς βλος μοι σοῦ λειψυμένη φίλος;

ΑΝ. Κρέοντ' ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.

ΙΣ. τί ταῦτ' ἀνιᾶς μ' οὐδὲν ὠφελουμένη; 550

ΑΝ. ἀλγοῦσα μὲν δὴ, κελ γέλωτ' ἐν σοι γελά.

ΙΣ. τί δῆτ' ἄν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγὼ;

ΑΝ. σῶσον σεαυτήν. οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.

ΙΣ. οἴμοι τάλαινα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;

ΑΝ. σὺ μὲν γὰρ εἴλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν. 555

ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

ΑΝ. καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ δόκουν φρονεῖν.

- ΙΣ. καὶ μὴν ἴση νῶν ἔστιν ἡ ἕξαμαρτία.
 ΑΝ. θάρσει. σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
 τεθνηκεν, ὥστε τοῖς θανούσιν ὠφελεῖν. 560
 ΚΡ. τῷ παιδὲ φημι τάδε τὴν μὲν ἀριῶς
 ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφν.
 ΙΣ. οὐ γὰρ ποτ', ὦναξ, οὐδ' ὅς ἂν βλάστη μένει
 νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.
 ΚΡ. σοὶ γοῦν, ὅθ' εἴλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά.
 ΙΣ. τί γὰρ μόνη μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον; 566
 ΚΡ. ἀλλ' ἦδε μέντοι μὴ λέγ'. οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.
 ΙΣ. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;
 ΚΡ. ἀρώσιμοι γὰρ εἰσι χιτέρων γυῖα.
 ΙΣ. οὐχ ὥς γ' ἐκείνω τῆδ' ἔ' ἦν ἡρμοσμένα. 570
 ΚΡ. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας νίεσι στυγῶ.
 ΑΝ. ὦ φίλταθ' Αἴμον, ὥς σ' ἀτιμάζει πατήρ.
 ΚΡ. ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.
 ΧΟ. ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;
 ΚΡ. Ἄιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφν. 575
 ΧΟ. δεδογμέν', ὥς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.
 ΚΡ. καὶ σοὶ γε κάμοι. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλὰ νιν
 κομίζετ' εἰσω, δμῶες· εὐ δὲ τάσδε χορὴ
 γυναῖκας ἱλαὶ μηδ' ἀνεμμένας εἶν.
 φεύγουσι γὰρ τοὶ χοὶ θρασεῖς, ὅταν πέλας 580
 ἦδη τὸν Ἄιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.
 ΧΟ. εὐδαίμονες οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰών.
 οἷς γὰρ ἂν σεισθῆ θεόθεν δόμος, ἄτας
 οὐδὲν ἑλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πλήθος ἔρπον· 585
 ὅμοιον ὥστε ποντίαις
 οἶδμα δυσπνόοις ὅταν

Θρησσαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμη πνοαίς,
 κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν 590
 θῖνα καὶ θυσάνεμον,
 στόμφ βρέμουσι δ' ἀντιπλήγες ἀκταί.
 ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἰκῶν ὄρωμαι 593
 πῆματα φθιτῶν ἐπὶ κῆμασι πίπτουτ', 595
 οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει
 θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν.
 νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
 ῥίξας ὃ τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις, 600
 κατ' αὐτὴν γινῶν φουρία θεῶν τῶν
 νεοτέρων ἀμᾶ κοπις,
 λόγου τ' ἀνοια καὶ φρενῶν Ἐρινύς.
 τεῶν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν
 ὑπερβασία κατάσχη, 605
 τὰν οὔθ' ὕπνος αἰρεῖ ποθ' ὃ παντογίῳ
 οὔτ' ἄκοποι θεῶν νιν
 μῆνες, ἀγήρω δὲ χρόνῳ θυνάστας
 κατέχεις Ὀλύμπου
 μαρμαρόεσσαν αἴγλαν. 610
 τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
 καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει
 νόμος ὅδ', — — — — —
 θνατῶν βίῳτῳ πάμπολις — — — — —
 ἃ γὰρ δὴ πολὺπλαγκτος ἐλπίς 615
 πολλοῖς μὲν ὄνασις ἀνδρῶν,
 πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων
 εἰδότι δ' οὐδὲν ἔρει,
 πρὶν πυρὶ θερμῶ πόδα τις προσεύσῃ.

σοφία γὰρ ἐκ του 620
 κλεινὸν ἔπος πέφανται,
 τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
 τῷδ' ἔμμεν ὄτω φρένας
 θεὸς ἄγει πρὸς ἅταν·

πράσσει δ' ὀλιγοστὸν χρόνον ἐκτὸς ἅτας. 625
 ὄδε μὴν Αἰμων, παίδων τῶν σῶν
 νεάτου γέννημ'· ἄρ' ἀχνύμενος
 τάλιδος ἦκει μόνον Ἀντιγόνης,
 ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν; 630

KP. τάχ' εἰσόμμεσθα μάντεων ὑπέριτερον.
 ᾧ παῖ, τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων
 τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει;
 ἦ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρωῶντες φίλοι;

ΑΙΜΩΝ.

πάτερ, σὸς εἰμι· καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων 635
 χρηστὰς ἀποροθῶς, αἷς ἔγωγ' ἐπέψομαι.
 ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξιώσεται γάμος

KP. μεῖζον φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου.
 οὕτω γὰρ, ᾧ παῖ, χρῆ διὰ στέρνων ἔχειν,
 γνώμης πατροφίας πάντ' ὅπισθεν ἐστάναι. 640
 τούτου γὰρ οὔνεκ' ἄνδρες εὐχονται γονὰς
 κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
 ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς,
 καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ Ἰσίου πατρί.
 ὅστις δ' ἀνωφέλητα φιλύει τέκνα, 646
 τί τόνδ' ἂν εἰποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους
 φύσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
 μή νῦν ποτ', ᾧ παῖ, σὰς ὑφ' ἡδονῆς φρένας
 γυναικὸς οὔνεκ' ἐκβάλλης, εἰδὼς ὅτι

ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίννεται, 650
 γυνή κακῆ ξύνεννος ἐν δόμοις. τί γὰρ
 γένοιτ' ἂν ἔλκος μείζον ἢ φίλος κακός;
 ἄλλα πτύσας ὥσει τε δυσμενῆ μέθες
 τὴν παιδ' ἐν Αἰδοῦ τήνδε νυμφεύειν τινί.
 ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ 655
 πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
 ψευδῆ γ' ἑμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,
 ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἐφθυμνείτω Δία
 ξύναιμον· εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει
 ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους. 660
 ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
 χρηστός, φανεῖται κὰν πόλει δίκαιος ὢν.
 ὅστις δ' ὑπερβὰς ἢ νόμους βιάζεται,
 ἢ τοῦπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ,
 οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἔξ ἐμοῦ τυχεῖν. 665
 ἀλλ' ὄν πόλις στήσεις, τοῦδε χρὴ κλύειν
 καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τάναντία.
 καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ
 καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν,
 δορὸς τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον 670
 μένειν δίκαιον κάγαθὸν παραστάτην.
 ἀναρχίας δὲ μείζον οὐκ ἔστιν κακόν.
 αὕτη πόλεις ὄλλυσιν, ἥδ' ἀναστάτους
 οἴκους τίθησιν· ἥδε σὺν μάχῃ δορὸς
 τροπᾶς καταρρήγνυσι· τῶν δ' ὀρθοῦμένων 675
 σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πειθαρχία.
 οὕτως ἀμυντέ' ἔστι τοῖς κοσμουμένοις,
 κοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἤσσητέα.
 κρεῖσσον γὰρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν,

- κοῦν ἄν γυναικῶν ἤσσοιες καλοῖμεθ' ἄν. 680
- XO.** ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλήμεσθα,
λέγειν φρονούντως ἄν λέγεις δοκεῖς πέρι.
- AI.** πάτερ, θεοὶ φύουσι ἀνθρώποις φρένας,
πάντων ὅσ' ἐστὶ κτημάτων ὑπέρτατον. . . .
ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε, 685
οὔτ' ἄν δυναίμην μήτ' ἐπισταίμην λέγειν·
γένοιτο μέντ' ἄν χιτῶν καλῶς ἔχον.
σοῦ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει,
τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρῶν θεμότη 690
λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρπει κλύων·
ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις,
πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη
κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει, 695
ἥ τις τὸν αὐτῆς ἀντάδελφον ἐν φοναῖς
πεπτῶτ' ἄθραπτον μήθ' ὑπ' ὀμησταῖν κυνω
εἰασ' ὀλέσθαι μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινός·
οὐχ ἦδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
τοιᾶδ' ἐρεμνὴ σίγ' ἐπέρχεται φάτις. 700
ἐμοὶ δὲ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτήμα τιμιώτερον.
τί γὰρ πατὴρ θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
ἄγαλμα μείζον, ἢ τί πρὸς παῖδων πατρί;
μή νυν ἐν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει, 705
ὡς φῆς σὺ, κοῦδὲν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
ἢ γλώσσαν, ἢν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχει,
οὔτοι διαπτυχθέντες ὠφθησαν κενοί.

ἀλλ' ἄνδρα, κεί τις ἤ σοφός, τὸ μανθάνειν 710
 πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.
 ὄρας παρὰ φείθορισι χεϊμάροισι ὄσα
 δένδρων ὑπέικει, κλωῶνας ὡς ἐκσώζεται,
 τὰ δ' ἀντιτείνουτ' ἀντόπρεμν' ἀπόλλυται.

αὐτῶς δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατῆ πόδα 715
 τείνας ὑπέικει μηδὲν, ὑπτιοῖς κάτω
 στρέψας τὸ λοιπὸν σέλιμασιν ναυτίλλεται.

ἀλλ' εἶμε καὶ θυμῷ μετάστασιν δίδου.
 γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρου
 πρόσσεστι, φῆμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ 720
 φύναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων·
 εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτη δέπειν,
 καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν.

ΧΟ. ἄναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καιρῖον λέγει,
 μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδ'· εὖ γὰρ εἴρηται διπλή.

ΚΡ. εἰ τηλικοῖδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ 726
 φρουεῖν ὑπ' ἄνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;

ΑΙ. μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,
 οὐ τὸν χρόνον χρῆ μᾶλλον ἢ τᾶρα σκοπεῖν.

ΚΡ. ἔργον γὰρ ἔστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν; 730

ΑΙ. οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν ἐς τοὺς κακοῦς.

ΚΡ. οὐχ ἦδε γὰρ τοιῶδ' ἐπέλιπται νόσῳ;

ΑΙ. οὐ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπολις λεώς.

ΚΡ. πόλις γὰρ ἡμῖν ἀμὲ χρῆ τάσσειν ἐρεῖ;

ΑΙ. ὄρας τόδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος; 735

ΚΡ. ἄλλω γὰρ ἢ 'μολ χρῆ με τῆσδ' ἄρχειν χθονός;

ΑΙ. πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἦτις ἄνδρός ἐσθ' ἐνός.

ΚΡ. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἢ πύλις νομίζεται;

ΑΙ. καλῶς ἐρήμης γ' ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.

- KP.** ὄδ', ὡς εἰσικε, τῇ γυναικί συμμαχεῖ. 740
AI. εἴπερ γυνή σὺ· σοῦ γὰρ οὖν προκηδόμαι.
KP. ᾧ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί.
AI. οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἔξαμαρτάνουθ' ὄρω.
KP. ἄμαρτανω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;
AI. οὐ γὰρ σέβεις, τιμὰς γε τὰς θεῶν πατρῶν. 745
KP. ᾧ μιαρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.
AI. οὐ τᾶν ἔλοις ἦσσω γε τῶν αἰσχροῶν ἐμέ.
KP. ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὄδε.
AI. καὶ σοῦ γε κάμου, καὶ θεῶν τῶν νεοτέρων.
KP. ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἐτι ζῶσαν γαμεῖς. 750
AI. ἦδ' οὖν θανέεται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά.
KP. ἢ κάπαπειλῶν ᾧδ' ἐπεξέρχει θρασύς;
AI. τίς δ' ἔστ' ἀπειλή πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;
KP. κλάων φρενώσεις, ἃν φρενῶν αὐτὸς κενός.
AI. εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.
KP. γυναικὸς ἄν δούλευμα, μὴ κώτιλλέ με. 756
AI. βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;
KP. ἄληθες; ἄλλ' οὐ τόνδ' Ὀλυμπον, ἔσθ' ὅτι,
 χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεινάσεις ἐμέ.
 ἄγγετε τὸ μῖσος, ὡς κατ' ὄμματι' αὐτίκα 760
 παρόντι θνήσκη πλησία τῷ νυμφίῳ.
AI. οὐ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξης ποτέ,
 οὔθ' ἦδ' ὀλεῖται πλησία, σὺ τ' οὐδαμὰ
 τοῦμόν προσόψει κρατ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρων,
 ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίην ξυνῶν. 765
XO. ἀνὴρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχῶς·
 νουὲ δ' ἔστι τηλικούτος ἀλγῆσας βαρῦς.
KP. δράτω, φρονεῖτω μείζον ἢ κατ' ἀνδρ' ἰών·
 τῷ δ' οὖν κόρα τῶδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρον.

XO. ἄμφω γὰρ αὐτὸ καὶ κατακτείναι νοεῖς; 770

KP. οὐ τήν γε μὴ θυγοῦσαν· εὐ γὰρ οὖν λέγεις.

XO. μόρφ δὲ ποίῃ καὶ σφε βουλευεῖ κατακτείν;

KP. ἄγων ἔρημος ἐνθ' ἂν ἤ βροτῶν στίβος
κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατάρυχι,
φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνον προθεῖς, 775

ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγη πόλις.

κάκει τὸν Ἄιδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν,

αἰτουμένη που τεύξεται το μὴ θανεῖν,

ἣ γινώσεται γοῦν ἀλλὰ τηρῖκαυθ' ὅτι

πόνος περισσός ἐστι τὰν Ἄιδου σέβειν. 780

XO. Ἔρωσ ἀνίκατε μάχαν,

Ἔρωσ, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις,

ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς

νεάνιδος ἐννυχεύεις,

φοιτᾶς δ' ὑπερπόντιος ἐν τ' ἀγρονόμοις ἀύλαις·

καί σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς 787

οὔθ' ἀμερίων ἐπ' ἀνθρώπων, ὁ δ' ἔχων

μέμνηεν. 790

σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους

φρένας παρασπᾶς ἐπὶ λάβρα·

σὺ καὶ τότε νεῖκος ἀνδρῶν

ξύναιμον ἔχεις ταράξας·

νικᾷ δ' ἐναργῆς βλεφάρων ἕμερος εὐλέκτρον 795

νύμφας, τῶν μεγάλων ἐκτὸς ὀμιλῶν

θεσμῶν· ἄμαχος γὰρ ἐμπαίξει θεὸς Ἀφροδίτα.

νῦν δ' ἤδη γὰρ καὐτὸς θεσμῶν 801

ἔξω φέρομαι τὰδ' ὄρων, ἴσχειν δ'

οὐκέτι πηγάς δύναιμαι δακρύων,

781 — 790. = 791 — 800.

- τὸν παγκοίταν ὄθ' ὄρα θάλαμον
 τῆνδ' Ἀντιγόνην ἀνίκουσαν. 805
- AN. ὄρατ' ἐμ', ὦ γὰρ πατρίας πόλιται,
 τὰν νεώταν ὁδὸν
 στειλόμεναι, νεώτερον δὲ φέγγος
 λεύσσομεν ἀελίου,
 κοῦκοτ' αὐθις· ἀλλὰ μ' ὁ παγκοίτας Ἴδιδας
 ζῶσαν ἄγει 810
- τὰν Ἀχέροντος
 ἁπᾶν, οὐδ' ὑμενίων
 ἐγκληρον, οὐτ' ἐπινύμφειός πώ με τις ὕμνος
 ὕμνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω. 816
- XO. οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπανον ἔχουσ'
 ἐς τόδ' ἀπέρχει κερῶδες νεκρῶν,
 οὔτε φθινάσιον πληγῆστα νόσοις
 οὔτε ξιφῶν ἐπίχειρα λαχοῦσ', 820
 ἀλλ' αὐτόνομος ζῶσα μόνη δὴ
 θνητῶν Ἴδιαν καταβήσει.
- AN. ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλεσθαι
 τὰν Φρυγίαν ξέναν
 Ταντάλου Σπύλον πρὸς ἄκρον, 825
 τὰν κισσὸς ὡς ἀτενῆς
 πετραία βλάστα δάμασεν, καὶ νιν ὄμβροι τα-
 κομέναν,
 ὡς φάτις ἀνδρῶν,
 κίων τ' οὐδαμὰ λείπει, 830
 τέγγει δ' ὑπ' ὄφρῦσι παγκλαύτοις δευράδας·
 ἧ μὲ
- δαίμων ὁμοιοτάταν κατεννάξει.

- ΧΟ. ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννῆς,
 ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς. 835
 καίτοι φθιμένοι τοῖς ἰσοθέοις
 ἐγκληρὰ λαχεῖν μέγ' ἀκοῦσαι.
- ΑΝ. οἴμοι γελῶμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατρῶων, 838
 οὐκ οἰχομέναν ὑβρίζεις, 840
 ἀλλ' ἐπίφαντον;
 ᾧ πόλις, ᾧ πόλιος
 πολυκτῆμονες ἄνδρες·
 ἰὼ Δικαίαι κρήναι Θήβας τ'
 εὐαρμάτου ἄλλος, ἔμπας 845
 ξυμμάρτυρας ὕμῃ ἐπιπῶμαι,
 οἷα φίλων ἄπλαντος, οἷος νόμοις
 πρὸς ἔρμα τυμβόχωστον ἐρχομαι τάφου πο-
 ταινίου
 ἰὼ δύστανος, 850
 ~ ~ ~ ~ ~
 μέτοιχος οὐ ζῶσιν, οὐ θανούσῃ.
- ΧΟ. προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους
 ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάρθρου
 προσέπεισες, ᾧ τίκων, πολύν. 855
 πατρῶον δ' ἐπίλυεις τιμ' ἄθλον.
- ΑΝ. ἔφασκας ἀλγειωτάτας ἐμοὶ μερίμνας,
 πατρός τριπόλιστον εἶτον
 τοῦ τε πρόκλυτος
 ἀμετέρου πότμου 860
 κλεινοῖς Λαβδακίδαϊσιν.
 ἰὼ ματρῶναι λέκτρων ἅται

838 — 856. = 857 — 875.

Post 860 sequebatur οὗτ' ἐν βροτοῖσιν οὗτ' ἐν νεκροῖσι.

κοιμήματά τ' αὐτογέννητ'
 ἐμφ̄ πατρὶ δυσμόρου ματρὸς, 865
 οἶων ἐγὼ ποθ' ἄ ταλαίφρων ἔφην·
 πρὸς οὖς ἀραιὸς ἄγαμος ἄδ' ἐγὼ μέτοικος
 ἔρχομαι.

ὠὸ δυσπότμων
 κασίγνητε γάμων κυρήσας, 870
 θανῶν ἔτ' οὔσαν κατήναρές με.

XO. σέβειν μὲν εὐσέβειά τις,
 κράτος δ' ὄτφ κράτος μέλει
 παραβατὸν οὐδαμῆ πέλει,
 σὲ δ' αὐτόγνωτος ὄλεσ' ὀργά. 875

AN ἄκλαυτος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος ἔρχομαι
 τὰν πυμάταν ὀδόν· οὐκέτι μοι τόδε
 λαμπάδος ἱρὸν ὄμμα
 θέμις ὄρᾱν ταλαίνα· 880
 τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον
 οὐθεὶς φίλων στενάξει.

KP. ἄρ' ἴστ', ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν,
 ὡς οὐδ' ἂν εἰς παύσαιτ' ἂν, εἰ χρεῖη λέγειν;
 οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα, καὶ κατηρεφεὶ 885
 τύμβῳ περιπτύξαντες, ὡς εἰρηκ' ἐγὼ,
 ἄφετε μόνην ἔρημον, εἴτε χρῆ̄ θανεῖν
 εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύειν στέγη
 ἡμεῖς γὰρ ἀγνοῖ τοῦπλ τήνδε τὴν κόρη·
 μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται. 890

AN. ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφῆς
 οἴκησις ἀεῖφρουρος, οἱ πορευόμεαι
 πρὸς τοὺς ἐμαντῆς, ὦν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
 πλεῖστον δέδεκται Φερσέφασσ' ὀλωλότων·

ἄν λουσθία ἄ γὰ καὶ κάκιστα δὴ μακρῶ 895
 κάτειμι, πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
 ἔλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω
 φίλη μὲν ἦξειν πατρὶ, προσφιλῆς δὲ σοι,
 μῆτερ, φίλη δὲ σοι, κασίγνητον κάρα·
 ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ 900
 ἔλουσα κάκόςμησα κάπιτυμβλους
 χοῶς ἔδωκα· νῦν δὲ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
 δέμας περιστέλλουσα τοιάδ' ἄρνυμαι.
 καίτοι σ' ἐγὼ ἔτιμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ.
 οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν εἰ τέκνων μήτηρ ἔφην 905
 οὔτ' εἰ πόσις μοι κατθανῶν ἐτήκετο,
 βία πολιτῶν τόνδ' ἂν ἠρόμην πόνον.
 κίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
 πόσις μὲν ἂν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν,
 καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτὸς, εἰ τοῦδ' ἦμ-
 πλακον, 910
 μητρὸς δ' ἐν Αἰδου καὶ πατρὸς κεκευθότου
 οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ.
 τοιῶδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ
 νόμφ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἀμαρτάνειν
 καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὃ κασίγνητον κάρα. 915
 καὶ νῦν ἄγει με διὰ χειρῶν οὕτω λαβῶν
 ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
 μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
 ἀλλ' ὡδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἢ δύσμορος
 ζῶσ' ἐς θανόντων ἐρχομαι κατασκαφᾶς· 920
 ποῖαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
 τί χρῆ με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
 βλέπειν; τί ν' αὐδᾶν ξυμμάχων; ἐπεὶ γε δὴ

- τὴν δυσσεβειαν εὐσεβοῦς' ἐπησάμην.
 ἀλλ' εἰ μὲν οὖν ταῖθ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλα, 925
 παθόντες ἂν ξυγγυνοίμεν ἡμαρτηκότες·
 εἰ δ' οἷδ' ἁμαρτάνουσι, μὴ πλεῖω κακα
 πάθοιεν ἢ καὶ θρῶσιν ἐπόδωσας ἐμέ.
- XO. ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων ῥικαὶ
 τήνδε γ' ἔχουσιν. 930
- KP. τοιγάρτοι καὶ τοῖσιν ἄγουσιν
 κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτήτος ὑπερ.
- AN. οἴμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
 τοῦτος ἀφίεται.
- XO. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθεῦμαι 935
 μὴ οὐ τάδε ταύτη κατακυροῦσθαι.
- AN. ὦ γῆς Θῆβης ἄστὸ πατρῶον
 καὶ θεοὶ προγενεῖς,
 ἄγομαι δὴ κούκτι μέλλω.
 λεύσσετε, Θῆβης οἱ κοιρανίδαί, 940
 οἷα πρὸς οἷων ἀνδρῶν πάσχω,
 τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.
- XO. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς
 ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς· 945
 κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρῃ θαλάμῳ κατε-
 ζεύχθη·
 καίτοι καὶ γενεᾷ τίμιος, ὦ παῖ καὶ,
 καὶ Ζηνὸς ταμιεύεσσι γονὰς χρυσορόνους. 950
 ἀλλ' ἄ μοιριδίαι τις θύνασις δεινά·
 οὔτ' ἂν νιν ὄλβος οὔτ' Ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ
 ἀλέκτυποι

Post 940 sequebatur τὴν βασιλίδα μόνην λοιπὴν.

944 -- 954. = 955 -- 965.

κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν.
 ζεύχθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος, 955
 Ἰδωνῶν βασιλεὺς, κερτομίους ἔργατῆς
 ἐκ Διονύσου πετρῶδει κατάφαρκτος ἐν δεσμῶ.
 οὕτω τᾶς μανίας θενὸν ἀποστάζει
 ἀνθηρόν τε μένος. κείνος ἐπέγνω μανίαις 960
 ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίους γλώσσαις.
 παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναικᾶς εὐϊόν
 τε πῦρ,
 φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας. 965
 παρὰ δὲ Κρανέων σπιλάδων διδύμας ἀλὸς
 ἀπαι Βοσπόριαι ἰδ' ὁ Θρηκῶν ἄξενος
 Σαλμυθησὸς, ἴν' ἀγγίπτολις Ἄρης 970
 δισσοῖσι Φινειδαῖς
 εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος
 ἀραχθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος
 ἀλαὸν ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις
 ἄτερθ' ἐγγέων, ὑφ' αἱματηραῖς 975
 χείρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμασίην.
 κατὰ δὲ τακόμενοι μέλειοι μελέαν πάθαν 977
 κλαῖον, ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γο-
 νάν· 980
 ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
 ἄντας' Ἐρεχθειδῶν,
 τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις
 τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρῷαις
 Βορεᾶς ἄμικπος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγον 985
 θεῶν παῖς· ἀλλὰ κἀπ' ἐκείνα
 Μοῖραι μακραιῶνες ἔσχον, ὧ παῖ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Θήβης ἄνακτες, ἤκομεν κοινήν ὁδὸν
 δὺ' ἐξ ἑνὸς βλέποντες· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
 αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει. 990

- ΚΡ. τί δ' ἔστιν, ὦ γεραῖε Τειρεσία, νέον;
 ΤΕ. ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.
 ΚΡ. οὐκ οὐν πάρος γε σῆς ἀπεστάτου φρενός.
 ΤΕ. τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδ' ἐναυκλήρεις πόλιν.
 ΚΡ. ἔχω πεπονθῶς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα. 995
 ΤΕ. φρόνει βεβῶς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.
 ΚΡ. τί δ' ἔστιν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρόσω στόμα.
 ΤΕ. γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.
 ἐς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκοποῖ
 ἴζων, ἔν' ἦν μοι παντὸς οἴωνοῦ λιμὴν, 1000
 ἀγνώτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῶ
 κλάζοντας οἰστρω καὶ βεβαρβαρωμένῳ
 καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς
 ἔγνων· πετρῶν γὰρ ῥοιβδος οὐκ ἄσημος ἦν.
 εὐθύς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγευόμην 1005
 βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων
 Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῶ
 μυδῶσα κηκίς μηρίων ἐτήκετο
 κᾶτυφε κἀνέπτυε, καὶ μετάρσιοι
 χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρνεῖς 1010
 μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.
 τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα
 φθίνοντ' ἀσῆμων ὀργίων μαντεύματα.
 ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγερῶν, ἄλλοις δ' ἐγώ.
 καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεὶ πόλις. 1015
 βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάροι τε παντελεῖς

πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
 τοῦ δυσμόρου πεπταῶτος Οἰδίπου γόνου.
 κατ' οὐδέχονται δυστάδας λιτὰς ἔτι
 θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα, 1020
 οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοᾶς,
 ἀνδροφθόρου βεβρωῶτες αἵματος λίπος.
 ταυτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποισι γὰρ
 τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοῦξαμαρτάνειν·
 ἐπεὶ δ' ἀμάρτη, κείνος οὐκέτ' ἔστ' ἀνὴρ 1025
 ἄβουλος οὐδ' ἀνολβος, ὅστις ἐς κακὸν
 πεσὼν ἀκῆται μῆδ' ἀκίνητος πέλη.
 ἀνθαδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει.
 ἀλλ' εἴκε τῷ θανόντι, μῆδ' ὀλωλότα
 κέντει. τίς ἀλήθην τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν; 1030
 εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω· τὸ μανθάνειν δ'
 ἥδιστον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.
 ΚΡ. ὦ πρόεσβυ, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ
 τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κοῦδὲ μαντικῆς
 ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι, τῶν δ' ὑπαὶ γένους 1035
 ἐξημπόλημαι κάμπεφόρτισμαι πάλαι.
 κερθαίνειτ', ἐμπολάτε τὰπὸ Σάρδεων
 ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
 χρυσόν· τάφῳ δ' ἐκείνον οὐχὶ κρύψετε,
 οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς ἀετοὶ βορᾶν 1040
 φέρειν νιν ἀρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
 οὐδ' ὡς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ
 θάπτειν παρήσω κείνου· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 θεοὺς μαίνειν οὔτις ἀνθρώπων σθένει.
 πίπτουσι δ' ὧ γεραῖε Τειρεσία, βροτῶν 1045
 κοὶ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἰσχρ', ὅταν λογους

- αἰσχροῦς καλῶς λέγῃσι τοῦ κέρθους χάριν.
 ΤΕ. φεῦ·
 ΚΡ. ἄρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἄρα φράζεται,
 ΤΕ. τί χρῆμα; ποῖον τοῦτο πάγκουον λέγεις;
 ΚΡ. ὄσφ κρᾶτιστον πτημάτων εὐβουλίᾳ; 1050
 ΤΕ. ὄσφπερ, οἴμαι, μὴ φρονεῖν κλείστη βλάβη.
 ΚΡ. ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης εἶπες.
 ΤΕ. οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.
 ΚΡ. καὶ μὴ λέγεις, φευδῆ με θεοπέλει λέγων.
 ΤΕ. τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος. 1055
 ΚΡ. τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροπεφθόταν φιλεῖ.
 ΤΕ. ἄρ' οἶσθα ταγούς ὄντας ἂν λέγῃς λέγων;
 ΚΡ. οἶδ'· ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνθ' ἔχεις σείσας πόλιν
 ΤΕ. σοφός σὺ μάντις, ἀλλὰ τάδικεῖν φιλοῦν.
 ΚΡ. ὄφεις με τάπιπτα διὰ φρονῶν φράσαι. 1060
 ΤΕ. κίνει, μόνον δὲ μὴ' πλὴ κέρδεσιν λέγων.
 ΚΡ. οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος;
 ΤΕ. ὡς μὴ' μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.
 ΚΡ. ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
 ΤΕ. τρόχους ἀμιλλητῆρας ἡλίου τελαῶν, 1065
 ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγγνων ἔνα
 νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει,
 ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλῶν κάτω,
 ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατώμισας,
 ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὐθιῶν 1070
 ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀπόσιον νέκυν.
 ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω
 θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.
 τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι
 λοχῶσιν Ἄιδου καὶ θεῶν Ἑρινύες, 1075

- ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
 καὶ ταῦτ' ἄδρησον εἰ κατηγορησώμενος
 λέγω. φανεῖ γὰρ, οὐ μακροῦ χρόνου τριβῆ,
 ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα. 1079
 τοιαῦτά σου, λυπεῖς γὰρ, ὥστε τοξότης
 ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα 1085
 βέβαια, τῶν σὺ θάλλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.
 ὦ παῖ, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
 τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῆ,
 καὶ γυνῶ τρέφειν τὴν γλώσσαν ἤσυχαιτέραν
 τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ἄν νῦν φέρει.
- XO.** ἀνῆρ, ἀναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας. 1091
 ἐπιστάμεσθα δ', ἐξ ὄτου λευκὴν ἐγὼ
 τήνδ' ἐκ μελαινης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
 μὴ πῶ ποτ' αὐτὸν φεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν.
- KP.** ἔγνωκα καὶ τὸς καὶ ταράσσομαι φρένας· 1095
 τό τ' εἰκαθεῖν γὰρ δεινὸν, ἀντιστάντα δὲ
 ἄτη πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.
- XO** εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενουκίως Κρέον.
- KP.** τί θῆτα χρῆ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ' ἐγώ.
- XO.** ἔλθῶν κόρην μὲν ἐκ κατάρουχος στέγης 1100
 ἄνες, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.
- KP.** καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν;
- XO.** ὅσον γ', ἀναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γὰρ
 θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.
- KP.** οἴμοι· μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι 1105
 τὸ δρᾶν· ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.

Post 1079 sequebantur ἔχθραι δὲ πᾶσαι συνταράσσονται
 πόλεις | ὄσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγγισαν | ἢ θῆρες, ἢ
 τις πτηνὸς οἰωνός, φέρων | ἀνόσιον ὄσμην ἐστιοῦχον ἐς πολιν.

ΧΟ. δρᾶ νυν τάδ' ἐλθῶν μῆδ' ἐπ' ἄλλοισιν
τρέπε.

ΚΡ. ᾧδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν· ἵτ' ἵτ' ὀπάουες
οἳ τ' ὄντες οἳ τ' ἀπόντες, ἀξίνας χερσῶν
ὀρμᾶσθ' ἐλόντες εἰς ἐπόσιον τόπον. 1110

* * * * *

ἐγὼ δ', ἐπειδὴ δόξα τῆδ' ἐπεστράφη,
αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρῶν ἐκλύσομαι.
δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
ἄριστον ἢ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν.

ΧΟ. πολυῶνυμε, Καρμεῖτας νύμφας ἄγαλμα 1115
καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα

γένος, κλυτὰν ὅς ἀμφέπεις Ἴταλίαν, μέδεις δὲ
παγκοίνοις Ἐλευσινίας 1120

Δηοῦς ἐν κόλποις, Βακχεῦ, Βακχᾶν

ὁ ματρώπολιν Θῆβαν

ναιετῶν παρ' ὑγρῶν

Ἰσμῆνοῦ ρείθρων, ἀγρίου τ'

ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος· 1125

σὲ δ' ὑπὲρ διλόφοιο πέτρας στέρουψ ὄπωπε

λυγνὺς, ἐνθα Κωρύκται

νύμφαι στίχουσι Βακχίδες, Κασταλίας τε

νᾶμα. 1130

καὶ σε Νυσαίων ὀρέων

μισσήρεις ὄχθαι χλωρά τ' ἄκτα

πολυστάφυλος πέμπει

ἀβρότων ἐπέων

εὐαζόντων Θηβαίας

1135

ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς·

τὰν ἔκπαγλα τιμᾶς
 ὑπὲρ πασᾶν πόλεων
 ματρὶ σὺν κεραννίᾳ·
 καὶ νῦν, ὡς βιαίως 1140
 ἔχεται πάνθαμος ἀμὰ πόλις ἐπὶ νόσου,
 μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνασίαν
 ὑπὲρ κλιτῦν, ἧ̃ στονόεντα πορθμόν. 1145
 ἰὼ πῦρ πνεόντων
 χοράγ' ἄστρον, νυχίων
 φθεγμάτων ἐπίσκοπε,
 παῖ Ζηνὸς γένεθλον,
 προφάνηθ' ὡ̃ Ναξίαις σαῖς ἄμα περιπόλοις 1150
 Θυίαισιν, αἶ σε μαινόμεναι πάννηχοι
 χορεύουσι τὸν ταμίαν Ἴακχον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος, 1155
 οὐκ ἔσθ' ὅποιον στάντ' ἂν ἀνθρώπου βίου
 οὔτ' αἰνέσαιμ' ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
 τύχη γὰρ ὀρθοὶ καὶ τύχη καταρρέπει
 τὸν εὐτυχοῦντα τὸν τε δυστυχοῦντ' αἰεὶ·
 καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστῶτων βροτοῖς.
 Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτὸς, ὡς ἔμοι, ποτὲ, 1161
 σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα,
 λαβῶν τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν
 ἠϋθυνε, θάλλων εὐγενεὶ τέκνων σπορᾶ·
 καὶ νῦν ἀφείλται πάντα. τὰς γὰρ ἠδονὰς 1165
 ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθῃμ' ἐγὼ
 ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἠγοῦμαι νεκρόν.
 πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,

καὶ ζῆ τύραννον σῆμ' ἔχων, ἐὰν δ' ἀπῆ
τούτων τὸ χαίρειν, τᾶλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς 1170
οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

ΧΟ. τί δ' αὐτὸ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἤκεις φέρων;

ΑΓ. τεθναῖσιν· οἱ δὲ ζῶντες αἰτιοὶ θανεῖν.

ΧΟ. καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε.

ΑΓ. Αἰμῶν ὄλωλεν· αὐτόχειρ δ' αἰμάσσεται. 1175

ΧΟ. πότρεα πατρώας, ἢ πρὸς οἰκείας χερός;

ΑΓ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μνησίσας φόνου.

ΧΟ. ᾧ μάντι, τοῦπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἤνυσας.

ΑΓ. ὡς ᾧδ' ἐχόντων τᾶλλα βουλευέειν πάρα.

ΧΟ. καὶ μὴν ὀρῶ τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ 1180

δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων
ἦτοι κλύουσα παιδὸς ἢ τύχῃ πάρα.

ΕΤΡΥΔΙΚΗ.

ᾧ πάντες ἄστοι, τῶν λόγων ἐπησθόμην
πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς
ὄπως ἰκοίμην εὐγμάτων προσήγορος. 1185

καὶ τυγχάνω τε κληῖθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης
χαλῶσα, καὶ με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
βάλλει δι' ᾧτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι
δείσασα πρὸς δμῳαῖσι κάποπλήσσομαι.

ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος αὐθις εἶπατε· 1190

κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὔδ' ἀκούσομαι.

ΑΓ. ἐγὼ, φίλη δέσποινα, καὶ παρῶν ἐρῶ,
κούδεν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.

τί γάρ σε μαλθιάσσοιμ' ἂν ᾧν εἰς ὕστερον
ψεύσται φανούμεθ'; ὀρθὸν ἀλήθει' ἀεί. 1195
ἐγὼ δὲ σῶ ποδαγὸς ἐσπόμεν πόσει
πεδίου ἐπ' ἄκρον, ἐνθ' ἔκειτο νηλεὲς

κνυοσπάρακτον σάμα Πολυνείκους ἔτι·
 καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἐνιδίαν θεὸν
 Ἰλλουτωνά τ' ὄργας εὐμενεῖς κατασχεθεῖν, 1200
 λούσαντες ἄγνόν λουτρὸν, ἐν νεοσπᾶσιν
 θαλλοῖς· ὃ δὴ ἄλειπτο συγκατήθωμεν,
 καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
 χάσαντες ἀντίς πρὸς λιθόστρωτον κόρης
 νυμφεῖον Ἰδίου κοῖλον εἰσβαίνομεν. 1205
 φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
 κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφι παστῶδα,
 καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνει μολῶν·
 τῷ δ' ἀθλίᾳ ἄσημα περιβαίνει βοῆς
 ἔρποντι μᾶλλον ἄσσει, οἰμῶδες δ' ἔπος 1210
 ἴησι δυσθρήνητον, ὦ· τάλας ἐγὼ,
 ἄρ' εἰμι μάντις; ἄρα δυστυχεστάτην
 κέλευθον ἔρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
 παιδὸς με σαίνει φθόγγος. ἀλλὰ, πρόσπολοι,
 ἴτ' ἄσσειν ὠκείς, καὶ παραστάτες τάφῳ 1215
 ἀθρήσαθ', ἀρμόν χάματος λιθοσπαδῆ
 δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Αἴμονος
 φθόγγον συνίημι, ἧ θεοῖσι κλέπτομαι.
 τὰ δ' ἐξ ἀθύμου δεσπόταν κελεύμασιν
 ἠθροῦμεν· ἐν δὲ λοιπῷ τυμβεύματι 1220
 τὴν μὲν κρεμαστὴν ἀχένος κατείδομεν,
 βρόχῳ μιτῶδει σινδόνος καθημμένην,
 τὸν δ' ἀμφι μέσση περιπετῆ προσκείμενον,
 εὐνῆς ἀποιμῶζοντα τῆς κάτω φθορὰν
 καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος. 1225
 ὃ δ' ὡς ὄρα σφε, στυγνὸν οἰμῶδες ἔσω
 χωρεῖ πρὸς αὐτὸν ἀνακακῦσας καλεῖ,

- ἃ τλήμων, οἷον ἔργον εἰργασαι· τίνα
 νοῦν ἔσχε; ἐν τῷ συμφορᾶς διεφθάρης;
 ἔξελθε, τέκνον, ἰκέσιός σε λίσσομαι. 1230
 τὸν δ' ἀγρίους ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
 πτύσας προσώπῳ κούδεν ἀντειπὼν ξίφους
 ἔλκει διπλοῦς κνώδοντας, ἐκ δ' ὀρμωμένον
 πατρὸς φυγαῖσιν ἤμπλακ'· εἶδ' ὁ δύσμορος
 αὐτῷ χολωθεῖς, ὥσπερ εἶχ', ἐπενταθεῖς 1235
 ἦρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ἐς δ' ὑγρὸν
 ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται·
 καὶ φυσιῶν ὄξειαν ἐκβάλλει πνοὴν
 λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος.
 κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ 1240
 τέλη λαχὼν δελταῖος εἰν Ἄιδου δόμοις,
 δεῖξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
 ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.
- ΧΟ. τί τοῦτ' ἄν εἰκάσειας; ἡ γυνὴ πάλιν
 φροῦδῃ, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λό-
 γου. 1245
- ΑΓ. καὐτὸς τεθάμβηκ'· ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι
 ἄχῃ τέκνου κλύουσας ἐς πόλιν γούους
 οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγῃς ἔσω
 δμωαῖς προθήσειν κένθος οἰκεῖον στένειν.
 [γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἀμαρτά-
 νειν.] 1250
- ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ δ' οὖν ἦ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ
 δοκεῖ προσεῖναι χῆ μάτην πολλὴ βοή.
- ΑΓ. ἀλλ' εἰσόμειθα, μὴ τι καὶ κατάσχετον
 κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένη,
 δόμους παραστείχοντες. εὐ γὰρ οὖν λέγεις. 1255

- καὶ τῆς ἄγαν γὰρ ἐστὶ που σιγῆς βάρος.
 ΧΟ. καὶ μὴν ὄθ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει
 μνημ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
 εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἄλλοτρίαν
 ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἁμαρτῶν. 1266
- ΚΡ. ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματα
 στερεὰ θανατόεντ',
 ὦ κτανόντας τε καὶ
 θανόντας βλέποντες ἐμφυλίους.
 ὦμοι ἐμῶν ἄνολβα βουλευμάτων. 1265
 ἰὼ παῖ, νέος νέφ' ξὺν μόρφῳ,
 αἰαῖ αἰαῖ,
 ἔθανες, ἀπελύθης,
 ἐμαῖς οὐδὲ σαισι δυσβουλίαις.
- ΧΟ. οἴμ' ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν. 1270
 ΚΡ. οἴμοι,
 ἔχω μαθὼν δειλίας· ἐν δ' ἐμῶ κάρῳ
 θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων
 ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
 οἴμοι λακπάτητον ἀντρέπων χαράν. 1275
 φεῦ φεῦ, ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.
- ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.**
- ὦ δέσποθ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος, 1278
 τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν
 δόμοις
 ἔοικας ἦκειν καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά. 1280
 ΚΡ. τί δ' ἔστιν αὐτὸ κάκιον ἢ κακῶν ἔτι;
 ΕΞ γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
 δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.

1261 — 1277. = 1284 — 1300.

- KP.** ἰὼ ἰὼ δυσκάθατος Ἄιδου λιμῆν, 1284
 τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις; 1285
 ὦ κακάγγελτά μοι
 προπέμψας ἄχην, τίνα θεοεῖς λόγον;
 αἰαί, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξεργάσω.
 τί φῆς, ὦ τί ν' αὐ λέγεις μοι νέου,
 αἰαί·αἰαί, 1290
 σφάγιον ἐπ' ὀλέθρου
 γυναικεῖον ἀμφικαῖσθαι μόρον;
XO. ὄρα ἄν πάροιστιν· οὐ γὰρ ἐν πυροῖς ἐτι.
KP. οἴμοι,
 κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας. 1295
 τίς ἄρα, τίς με πότμος ἐτι περιμένει;
 ἔχω μὲν ἐν χεῖροισσιν ἀρτίως τέκνον,
 τάλας, τὸν δ' ἐναντα προσβλέπω νεκρόν.
 φεῦ φεῦ μάτερ ἀθλίη, φεῦ τέκνον. 1304
EΞ. ἦ δ' ὀξύθηκτος ἦδε βωμία περίξ
 λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
 τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λέχος,
 αὐτίς δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς
 πράξεις ἐφυνμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ. 1305
KP. αἰαί αἰαί,
 ἀνέπταν φόβῳ. τί μ' οὐκ ἀνταίαν
 ἐπαισέν τις ἀμφιδήκτω ξίφει;
 δειλαιοὶ ἐγὼ, αἰαί, 1310
 δειλαῖα δὲ συγκέκραμαι δύα.
EΞ. ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κάκων ἐχων
 πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μό-
 ρων.

- ΚΡ. ποίφ δὲ κάπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπφ;
 ΕΞ. παίσασ' ὑφ' ἤπαρ ἀντόχειρ ἀντήν, ὅπως 1315
 παιδὸς τόδ' ἤσθετ' ὀξυκώκντον πάθος.
- ΚΡ. ὦμοι μοι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν
 ἐμᾶς ἀρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας.
 ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἔκανον, ὦ μέλεος,
 ἐγώ, φάμ' ἔτυμον. ἰὼ πρόσπολοι, 1320
 ἄγετέ μ' ὅτι τάχος, ἄγετέ μ' ἐκποδῶν,
 τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα. 1325
- ΧΘ. κέρδη παραινεῖς, εἰ τι κέρδος ἐν κακοῖς·
 βράχιστα γὰρ κράτιστα τᾶν ποσὶν κακά.
- ΚΡ. ἔτω ἔτω,
 φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν 1329
 ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἀμέραν
 ὕπατος· ἔτω ἔτω,
 ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω. 1333
- ΧΘ. μέλλοντα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρὴ
 πράσσειν. μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρὴ μέ-
 λειν. 1335
- ΚΡ. ἀλλ' ὦν ἐρῶ, τοιαῦτα συγκατηυξάμην.
- ΧΘ. μὴ νυν προσεύχου μηδέν· ὡς πεπερωμένης
 οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγὴ.
- ΚΡ. ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδῶν,
 ὅς, ὦ παλ, σέ τ' οὐχ ἐκῶν κάκτανον 1340
 σέ τ' αὖ τάνδ', ὦμοι μέλεος, οὐδ' ἔχω
 ὅπα πρὸς πότερα κλιθῶ· πάντα γὰρ
 λέχρια τᾶν χειρῶν, τὰ δ' ἐπὶ κρατὶ μοι 1345
 πότημος δυσκόμιστος εἰσήλατο.
- ΧΘ. κολλᾷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας

πρωτον ὑπάρχει· κρή δ' ἐς τὰ θεῶν
μηδὲν ἄσεπτεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι
μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
ἀποτίσαντες
γῆρα τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α

SOPHOCLES
E L E C T R A

IN USUM SCHOLARUM

EDIDIT

GUILIELMUS DINDORFIUS.

EDITIO QUARTA CORRECTIOR.

LIPSIÆ
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXX.

Π.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ΚΑΤΣΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

ΛΙΓΙΣΘΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐπόκειται ὡδε· τροφεὺς δεικνύς Ὀρέστη τὰ ἐν Ἄργει. μικρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα ἡ Ἥλεκτρα, ἠνίκα ὁ πατήρ ἐσφάζετο, δέδωκε τῷ τροφῆι, δείσασα μὴ καὶ αὐτὸν κτείνωσιν· ὁ δὲ ὑπεξέθετο αὐτὸν εἰς Φωκίδα πρὸς τὸν Στρόφιον· νῦν δὲ μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἐπανιών σὺν αὐτῷ πρὸς τὸ Ἄργος δεικνυσὶν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἄργει. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων. προλογίζει δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ὀρέστου.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

Ω τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
 Ἀγαμέμνωνος πατ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι
 παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ' αἰί.
 τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος οὐπόθεις τόδε,
 τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης· 5
 αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
 ἀγορὰ Λύκειος· οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὄδε
 Ἴφρας ὁ κλεινὸς ναός· οἱ δ' ἐκάνομεν,
 φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὄραν,
 πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε, 10
 ὄθεν σε πατρός ἐκ φονῶν ἐγὼ ποτε
 πρὸς σῆς ὀμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβῶν
 ἦνεγκα κάξέσσωσα κάξεθρεψάμην
 τοσόδ' ἐς ἦβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
 νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ σὺ φίλιτατε ξένων 15
 Πυλάδη, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
 ὡς ἡμῖν ἦδη λαμπρὸν ἡλλοῦ σέλας
 ἔφα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ
 μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
 πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιοποιεῖν στέγης, 20
 ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ἐνταῦθ' ἔβησ

ἴν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρὸς, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ φίλτατ', ἀνδρῶν προσπόλων, ὡς μοι σαφῆ
σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενῆς, κἂν ἤ γέρων, 25
ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἴστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις καὐτὸς ἐν πρώτοις ἔπει.
τουγάρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω, σὺ δὲ
ὀξεῖαν ἀκοήν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς, 30
εἰ μὴ τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
ἐγὼ γὰρ ἤνυχ' ἰκόμην τὸ Πυθικὸν
μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτω τρόπῳ πατρὶ
δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
χρηῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος ἄν πεύσει τάχα· 35
ἄσκειον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγᾶς.
ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
σὺ μὲν μολῶν, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγη,
δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον, 40
ὅπως ἂν εἰδὼς ἡμῖν ἀγγελίης σαφῆ.
οὐ γάρ σε μὴ γήρα τε καὶ χρόνον μακροῦ
γνώσ' οὐδ' ὑποπτεύσουσιν ᾧδ' ἠνθισμένον.
λόγῳ δὲ χρῶ τοιῶδ', ὅτι ξένος μὲν εἶ
Φωκεὺς, παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἦκων· ὃ γὰρ
μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων. 46
ἄγγελλε δ' ὄρκον προστιθεὶς ὀθούνεκα
τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
διφρων κυλισθεὶς· ᾧδ' ὁ μῦθος ἐστάτω. 50

ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
 λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρatóμοις χλιδαῖς
 στέψαντες, εἶτ' ἄψορον ἤξομεν πάλιν,
 τύπωμα χαλκόπλευρον ἡρμένοι χεροῖν,
 ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἶσθά μοι κεκρυμμένον, 55
 ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἠδείαν φάτιν
 φέρωμεν αὐτοῖς τοῦμὸν ὡς ἔρρει δέμας
 φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον.
 τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανῶν
 ἔργοισι σωθῶ κάξενέγκωμαι κλέος; 60
 δοκῶ μὲν οὐδὲν ρῆμα σὺν κέρδει κακόν.
 ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
 λόγῳ μάτην θνήσκοντας· εἶδ', ὅταν δόμους
 ἔλθωσιν αὐθις, ἐκτετίμηγνται πλέον·
 ὡς κάμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο 65
 δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμπειν ἔτι.
 ἀλλ', ὦ πατρῶα γῆ θεοὶ τ' ἐγγῶριοι,
 δέξασθε μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
 σὺ τ', ὦ πατρῶον δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
 δίκη καθαρτῆς πρὸς θεῶν ὠρμημένος· 70
 καὶ μὴ μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς,
 ἀλλ' ἀρχέπλοντον καὶ καταστάτην δόμων.
 εἴρηκα μὲν νῦν ταῦτα· σοὶ δ' ἤδη, γέρον,
 τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρηῆσαι χρέος.
 νῶ δ' ἔξιμεν· καιρὸς γὰρ, ὅσπερ ἀνδράσιν 75
 μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ μοί μοι.

ΠΑΙ. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
 ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθῆσθαι, τέκνον.

- ΟΡ.** ἄρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἥλέκτρα; θέλεις 80
 μείνωμεν αὐτοῦ κάνακούσωμεν γόων;
- ΠΑΙ.** ἤμιστα. μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Δοξίου
 πειρώμεθ' ἔρθεῖν κἀπὸ τῶνδ' ἀρχηγεῖν,
 πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρει
 νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων.
- ΗΛ.** ᾧ φάος ἀγνὸν 86
 καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ, ᾧς μοι
 πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς,
 πολλὰς δ' ἀντήρεις ἥσθου
 στέρνων πληγὰς αἰμασσομένων, 90
 ὁπόταν δυοφερὰ νύξ ὑπολειφθῆ·
 τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη στυγεραὶ
 ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἴκων,
 ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνηῶ
 πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν 95
 φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν,
 μήτηρ δ' ἡμῆ χά κοινολεχῆς
 Αἰγισθος ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι
 σχίζουσι κἀρα φονίφ πελέκει
 κούδεις τούτων οἴκτος ἀπ' ἄλλης 100
 ἢ 'μοῦ φέρεται, σοῦ, πάτερ, οὔτως
 αἰκῶς οἴκτρῶς τε θανόντος.
 ἀλλ' οὐ μὲν δῆ
 λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων,
 ἔς τ' ἂν παμφεγγεῖς ἄστρων 105
 ριπὰς, λεύσσω δὲ τόδ' ἡμαρ,
 μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ᾧς τις ἀηδῶν
 ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῶων

πρὸ θυραῶν ἤχᾶ πᾶσι προφωνεῖν.
 ᾧ δᾶμ' Ἄϊδου καὶ Περσεφόνης, 110
 ᾧ χθόνι' Ἐρμῆ καὶ πότνι' Ἀρᾶ,
 σεμναὶ τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες,
 αἱ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὄρατ',
 ἔλθετ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς 115
 φόνον ἡμετέρου,
 καὶ μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν.
 μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σιωκῶ
 λύπης ἀντίροπον ἄχθος. 120

ΧΟΡΟΣ.

ᾧ παῖ, παῖ δυστανοτάτας
 Ἥλεκτρα ματρὸς, τίν' αἰεὶ
 τάκεις ᾧδ' ἀκόρεστον οἰμαγᾶν
 τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεώτακα
 ματρὸς ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα 125
 κακᾶ τε χειρὶ πρόδοτον; ὡς ὁ τάδε πορῶν
 ὄλοιτ', εἰ μοι θέμις τάδ' αὐδαῖν.

ΗΛ. ᾧ γενέθλα γενναίων
 ἦκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον. 130
 οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδ', οὐ τί με
 φηγγάνει, οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
 μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στενάχειν πατέρ' ἄθλιον.
 ἀλλ' ᾧ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
 εἴτ' ἔ μ' ᾧδ' ἀλύειν, 135
 αἰαῖ, ἱκνοῦμαι.

ΧΟ. ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ Ἄϊδα
 παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀν-

113. Post ὄρατε sequebatur τοὺς εὐγὰς ὑποκλεπτομένους.

- στάσεις οὔτε γροισιν οὔτ' ἦνταις.
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον 140
 ἄλγος ἀεὶ στενάρχουσα διόλλυσαι,
 ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν.
 τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίλει;
- ΗΛ. νήπιος ὃς τῶν οἰκτρῶς 145
 οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.
 ἀλλ' ἐμέ γ' ἄστονόεσσ' ἄραρεν φρένας,
 ἃ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται,
 ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
 ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεῶν,
 αἶτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ 151
 αἰατ' ἀκρούεις.
- ΧΟ. οὔτοι σοὶ μούνα, τέκνον,
 ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
 πρὸς ὃ τι σὺ τῶν ἐνδον εἶ περισσὰ, 155
 οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾶ ξύναιμος,
 οἷα Χρυσόθεμις ζῶει καὶ Ἰφιάνασσα,
 κρουπτᾶ τ' ἀχέων ἐν ἦβα
 ὄλβιος, ὃν ἄκλεινὰ 160
 γὰ ποτὲ Μνηστράων
 δέξεται εὐπατρίδαν, Διὸς εὐφροῦ
 βήματι μολόντα τάνδε γὰρ Ὀρέσταν.
- ΗΛ. ὦν γ' ἐγὼ ἀνάματα προσμένουσ', ἄτεκνος,
 τάλαιν', ἀνύμφετος αἰὲν οἰχῶ, 165
 δάκρυσι μυθαλέα, τὸν ἀνήνυτον
 οἶτον ἔχουσα κακῶν· ὃ δὲ λάθεται
 ὦν τ' ἐπαθ' ὦν τ' ἐθάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
 ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον; 170

- ἀεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ,
 ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι.
ΧΟ. θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον
 ἔτι μέγας οὐρανῶ
 Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει· 175
 ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα
 μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο μήτ' ἐπιλάθου.
 χρόνος γὰρ εὐμαρῆς θεός.
 οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρίσα 180
 βούνομον ἔχων ἀκτὰν
 παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος,
 οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσω.
ΗΛ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἦδη 185
 βίωτος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ·
 ἄτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι,
 ἄς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
 ἀλλ' ἀπερεῖ τις ἐποικὸς ἀναξία
 οἰκονομῶ θαλάμους πατρὸς, ᾧδε μὲν 190
 ἀεικεῖ σὺν στολᾷ,
 κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις.
ΧΟ. οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδὰ,
 οἰκτρὰ δ' ἐν κοίταις πατρῷαις 195
 ὅτε οἱ παγγάλκων ἀνταῖα
 γενύων ὠρμάθη πλαγὰ.
 δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,
 δεινὰν δεινῶς προφντεύσαντες
 μορφὰν, εἶτ' οὖν θεὸς εἶτε βροτῶν
 ἦν ὁ ταῦτα πράσσω. 200
ΗΛ. ᾧ πασᾶν κείνα πλέον ἄμερα

- ἔλθοῦσ' ἐχθίστα δὴ μοι·
 ὦ νῦξ, ὦ δειπνων ἀρρήτων
 ἔκπαυλ' ἄχθη·
 τοὺς ἐμὸς ἴδε πατῆρ 205
 θανάτους αἰεὶς διδύμαιν χειροῖν,
 αἶ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον πρόδοτον, αἶ μ'
 ἀπώλεσαν·
- οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος
 ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι, 210
 μηδέ ποτ' ἀγλαίας ἀποναίατο
 τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα.
- ΧΟ. φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν.
 οὐ γνώμαν ἰσχεις ἔξ οἶων
 τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἄτας 215
 ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς;
 πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω,
 σᾶ δυσθύμῳ τίκτους' αἶε
 ψυχᾶ πολέμους· τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς
 οὐκ ἐρίστα πλάθειν. 220
- ΗΛ. δεινοῖς ἠναγκάσθην, δεινοῖς·
 ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' ὄργα.
 ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω
 ταύτας ἄτας,
 ὄφρα με βίος ἔχη. 225
 τίνι γάρ ποτ' ἄν, ὦ φίλια γενέθλα,
 πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος, τίνι φρονοῖντι
 καίρια;
 ἄνετέ μ' ἄνετε, παράγοροι.
 τάθε γὰρ ἅλυστα κεκλήσεται· 230
 οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι

- ἀνάριθμος ᾧδε θρήνων.
ΧΟ. ἀλλ' οὖν εὐνοία γ' αὐθῶ,
 μάτηρ ὥσει τις πιστὰ,
 μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις. 235
- ΗΛ** καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφν; φέρε,
 πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλον;
 ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων;
 μήτ' εἴην ἐντιμος τούτοις
 μήτ', εἰ τῷ πρόσκειμαι χρηστῷ, 244
 ξυνναίοιμ' εὐκηλος, γονέων
 ἐκτίμους ἰσχουσα πτέρυγας
 ὄξυτόνων γόων.
 εἰ γὰρ ὁ μὲν θανῶν γὰ τε καὶ οὐδὲν ὦν
 κείσεται τάλας, 245
 οἱ δὲ μὴ πάλιν
 δάσουσ' ἀντιφόνους δίκας,
 ἔρροι τ' ἂν αἰδῶς
 ἀπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν. 250
- ΧΟ.** ἐγὼ μὲν, ᾧ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα
 καὶ τοῦμόν αὐτῆς ἤλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
 λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γὰρ ἐψόμεσθ' ἅμα.
- ΗΛ.** αἰσχύνομαι μὲν, ᾧ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
 πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν. 255
 ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με θραῦν,
 σύγγνωτε. πῶς γὰρ ἦτις εὐγενῆς γυνή,
 πατρῷ' ὄρωσα πῆματ', οὐ θρώῃ τάδ' ἂν,
 ἀγῶ κατ' ἤμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ
 θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὄρω; 260
 ἦ πρῶτα μὲν τὰ μητρὸς, ἦ μ' ἐγείνατο,
 ἐχθιστα συμβέβηκεν· εἶτα δάμασιν

ἐν τοῖς ἐμᾶντῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
 ξύνεμι, καὶ τῶνδ' ἄρχομαι καὶ τῶνδέ μοι
 λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει. 265
 ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,
 ὅταν θρόνοις Ἀλγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω
 τοῖσιν πατράοις, εἰσίδω θ' ἐσθήματα
 φοροῦντ' ἐκείφω ταῦτά, καὶ παρεστίους
 σπένδοντα λουβὰς ἐνθ' ἐκείνου ᾤλεσεν, 270
 ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
 τὸν αὐτοένητην ἡμῶν ἐν κοίτῃ πατρὸς
 ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ, μητέρ' εἰ χρεῶν
 ταύτην προσανδᾶν τῶδε συγκοιμωμένην·
 ἢ θ' ᾧδε τλήμων ᾧστε τῶ μιάστορι 275
 ξύνεστ', Ἐριωνὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη·
 ἀλλ' ᾧσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις,
 εὐροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ἧ' τότε
 πατέρα τὸν ἄμῶν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
 ταύτη χοροὺς ἴστησι καὶ μηλοσφαγεῖ 280
 θεοῖσιν ἔμμην' ἱρὰ τοῖς σωτηρίοις.
 ἐγὼ δ' ὄρωσ' ἢ δύσμορος κατὰ στέγας
 κλάω, τέτηκα, κάπικωκῶ πατρὸς
 τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην
 αὐτὴ πρὸς αὐτήν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα
 τοσόδ' ὅσον μοι θυμὸς ἤδονῆν φέρει. 286
 αὐτὴ γὰρ ἢ λόγοισι γενναία γυνὴ
 φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίξει κακὰ,
 ᾧ δύσθεον μίσσημα, σοὶ μόνῃ πατῆρ
 τέθνηκεν; ἄλλος θ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν;
 κακῶς ὄλοιο, μηδὲ σ' ἐκ γόων ποτὲ 291
 τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.

τάδ' ἐξυβρίζει· πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
 ἤξοντ' Ὀρέστην· τηρναῦτα δ' ἐμμανῆς
 βοᾷ παραστᾶσ', οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία; 295
 οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοῦργον, ἦτις ἐκ χειρῶν
 κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;
 ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην.
 τοιαῦθ' ὑλακτεῖ, σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
 ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτὰ νυμφίος παρῶν, 300
 ὁ πάντ' ἀναλκίς οὔτος, ἢ πᾶσα βλάβη,
 ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
 ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ
 παυστήρ' ἐφήξειν ἢ τάλαυν' ἀπόλλυμαι.
 μέλλων γὰρ ἀεὶ θρᾶν τι τὰς οὔσας τέ μου
 καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορον. 306
 ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, φίλαι,
 οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν· ἀλλ' ἐν τοι κακοῖς
 πολλή' στ' ἀνάγκη κάπιτηδεύειν κακά.

- ΧΟ.** φέρ' εἰπέ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας 310
 λέγεις τάδ' ἡμῖν, ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;
ΗΛ. ἢ κάρτα. μὴ δόκει μ' ἄν, εἶπερ ἦν πέλας,
 θυραίου οἴχνεῖν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.
ΧΟ. ἢ κἄν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους
 τοὺς σοὺς ἰκοίμην, εἶπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει;
ΗΛ. ὧς νῦν ἀπόντος ἱστόρει τί σοι φίλον. 316
ΧΟ. καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ, τοῦ κασιγνήτου τί φῆς,
 ἤξοντος, ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.
ΗΛ. φησὶν γε· φάσκων δ' οὐδὲν ἄν λέγει ποιεῖ.
ΧΟ. φιλεῖ γὰρ ὄκνεῖν πράγμα' ἀνήρ πράσσων μέγα.
ΗΛ. καὶ μὴν ἐγὼ γ' ἔσωσ' ἐκείνου οὐκ ὄκνηφ. 321
ΧΟ. θάρσει· πέφυκεν ἐσθλὸς, ὧστ' ἀρκεῖν φίλοις.

ΗΔ. πέποιθ', ἐπεὶ τᾶν οὐ μακρὰν ἔξων ἐγώ.
 ΧΟ. μὴ νῦν ἔτ' εἰπῆς μηδέν· ὡς δόμων ὄρω
 τὴν σὴν ὄμαιμον, ἐκ πατρὸς ταύτου φύσει, 325
 Χρυσόθεμι, ἐκ τε μητρὸς, ἐντάφια χεροῖν
 φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις
 ἔλθοῦσα φωνεῖς, ᾧ κασιγνήτη, φάτιν,
 κούδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις 330
 θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά;
 καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κάμαντήν, ὅτι
 ἀλγῶ 'πὶ τοῖς παροῦσιν· ὥστ' ἂν, εἰ σθένος
 λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.
 νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ, 335
 καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μὴ-
 τοιαῦτα δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν.
 καίτοι τὸ μὲν δίκαιον, οὐχ ἧ' γὰρ λέγω,
 ἀλλ' ἧ' σὺ κρίνεις. εἰ δ' ἔλευθέραν με δεῖ
 ζῆν, τῶν κρατούντων ἔστι πάντ' ἀκουστέα. 340
 δεινὸν γέ σ' οὔσαν πατρὸς οὐ σὺ παῖς ἔφυς,
 κείνου λελῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.
 ἅπαντα γὰρ σοι τὰμὰ νουθετήματα
 κείνης διδακτὰ, κούδεν ἐκ σαντῆς λέγεις.
 ἐπειδ' ἔλου γε θάτερό', ἧ φρονεῖν κακῶς, 345
 ἢ τῶν φίλων φρονοῦσα μὴ μνήμην ἔχειν·
 ἧτις λέγεις μὲν ἀρτίως ὡς, εἰ λάβοις
 σθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκδειξείας ἂν·
 ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης
 οὔτε ξυνέρδεις τὴν τε δρωῶσαν ἐκτρέπεις. 350
 οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;

ΗΔ.

ἐπει δίδαξον, ἢ μάθ'. ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
 κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων.
 οὐ ζῶ; κακῶς μὲν, οἶδ', ἐπαρκούντως δ' ἔμοι.
 λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθνηκότι 355
 τιμᾶς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
 σὺ δ' ἤμιν ἢ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ,
 ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἂν ποτ', οὐδ' εἴ μοι τὰ σά
 μέλλοι τις οἶσθαι δᾶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδαῖς, 360
 τούτοις ὑπεικάθοιμι· σοὶ δὲ πλουσία
 τράπεζα κείσθω καὶ περιρρεῖτω βίος.
 ἔμοι γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυπεῖν μόνον
 βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.
 οὐδ' ἂν σὺ, σῶφρων γ' οὔσα. νῦν δ' ἔξῃον
 πατρὸς 365

- πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλησθαι, καλοῦ
 τῆς μητρὸς. οὕτω γὰρ φανεῖ πλείστοις κακῇ,
 θανόντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σοῦς.
ΧΟ. μηδὲν πρὸς ὄργην πρὸς θεῶν· ὡς τοῖς λόγοις
 ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις 370
 τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὕτη πάλιν.
ΧΡ. ἐγὼ μὲν, ᾧ γυναῖκες, ἠθάς εἰμί πως
 τῶν τῆσδε μύθων· οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτὲ,
 εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὼν
 ἤκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων.
ΗΛ. φέρ' εἰπέ δὴ τὸ δεινόν. εἰ γὰρ τῶνδ' ἔμοι 376
 μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι.
ΧΡ. ἀλλ' ἔξερω τοι πᾶν ὅσον ἀτόιδ' ἐγώ.
 μέλλουσι γὰρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
 ἐνταῦθα πέμψειν ἔνθα μὴ ποθ' ἠέλιου 380

φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρφεῖ
 στέγη χθονὸς τῆσθ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
 πρὸς ταῦτα φράζου καὶ με μὴ ποθ' ὕστερον
 παθοῦσα μέμψη. νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.

- ΗΛ. ἢ ταῦτα δὴ με καὶ βεβούλευνται ποιεῖν; 385
 ΧΡ. μάλισθ'· ὅταν περ οἶκαθ' Ἀγισθος μῶλη.
 ΗΛ. ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδε γ' οὔνεκ' ἐν τάχει.
 ΧΡ. τίς, ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον;
 ΗΛ. ἐλθεῖν ἐκεῖνον, εἰ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.
 ΧΡ. ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἰ φρονῶν; 390
 ΗΛ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσωτάτω φύγω.
 ΧΡ. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνεῖαν ἔχεις;
 ΗΛ. καλὸς γὰρ οὐμὸς βίωτος ὥστε θαναμίσαι.
 ΧΡ. ἀλλ' ἦν ἄν, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο
 ΗΛ. μὴ μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακῆν. 395
 ΧΡ. ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκαθεῖν.
 ΗΛ. σὺ ταῦτα θάπευ'· οὐκ ἔμοῦς τρόπους λέγεις.
 ΧΡ. καλόν γε μέντοι μὴ 'ξ ἀβουλίας πεσεῖν.
 ΗΛ. πεσοῦμεθ', εἰ χρῆ, πατρὶ τιμωρούμενοι.
 ΧΡ. πατήρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει. 400
 ΗΛ. ταῦτ' ἐστὶ τᾶπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
 ΧΡ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει καὶ συναινέσεις ἐμοί;
 ΗΛ. οὐ δῆτα. μὴ πω νοῦ τοσόνδ' εἴην κενή.
 ΧΡ. χωρήσομαι τᾶρ' οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ.
 ΗΛ. ποῖ δ' ἐμπορεύει; τῷ φέρεις τάδ' ἐμπυρα; 405
 ΧΡ. μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεύσαι χοάς.
 ΗΛ. πῶς εἶπας; ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;
 ΧΡ. ὃν ἔκταν' αὐτή. τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.
 ΗΛ. ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἤρσεν;
 ΧΡ. ἐκ δειματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί. 410

- ΗΛ.** ὦ θεοὶ πατρῶοι συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν.
ΧΡ. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
ΗΛ. εἰ μοι λέγοις τὴν ὄψιν, εἶποιμ' ἂν τότε.
ΧΡ. ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
ΗΛ. λέγ' ἀλλὰ τοῦτο. πολλά τοι σμικροὶ λόγοι 415
ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς.
ΧΡ. λόγος τις αὐτὴν ἐστὶν εἰσιδεῖν πατρὸς
τοῦ σοῦ τε κάμου δευτέραν ὁμιλίαν
ἐλθόντος ἐς φῶς· εἶτα τόνδ' ἐφέστιον
πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον οὐφόρει ποτὲ 420
αὐτὸς, τανῦν δ' Αἰγισθος· ἐκ δὲ τοῦθ' ἄνω
βλαστεῖν βρῦντα θαλλὸν, φ' κατάσκιον
πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
τοιαῦτά του παρόντος, ἠνίχ' Ἑλλῶ
δείκνυσι τοῦναρ, ἔκλυον ἐξηγουμένου. 425
πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
πέμπει μ' ἐκείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν
ἐμοὶ πιθέσθαι μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν·
εἰ γάρ μ' ἀπώσῃ, σὺν κακῷ μέτει πάλιν. 430
ΗΛ. ἀλλ', ὦ φίλη, τούτων μὲν ὧν ἔχεις χεροῖν
τύμβῳ προσάψῃς μηδέν· οὐ γάρ σοι θέμις
οὐδ' ὅσιον ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἰστάναι·
κατερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί·
ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει 435
κρύψον νιν, ἔνθα μὴ ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς
τούτων πρόσσεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνη,
κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωξέσθω κάτω.
ἀρχὴν δ' ἂν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ
κασῶν ἐβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοᾶς 440

ουκ ἄν ποθ' ὄν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφα
 σκέψαι γὰρ εἰ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
 γέρα τάδ' οὖν τάφοισι δέξασθαι νέκυς
 ὑφ' ἧς θανῶν ἄτιμος, ὥστε δυσμενῆς,
 ἐμασχαλίσθη καὶ λουτροῖσιν κάρη 446
 κηλίδας ἐξέμαξεν. ἄρα μὴ δοκεῖς
 λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
 τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας
 κἄμοῦ ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὄμως
 ἄχω, θὸς αὐτῷ, τήνδ' ἀλιπαρῇ τρίχα 451
 καὶ ζῶμα τοῦμόν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον.
 αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῇ
 ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν,
 καὶ παιδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερέτρας χερὸς 455
 ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί,
 ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις
 χερσὶ στέφωμεν ἢ τανῦν δωροῦμεθα.
 οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαι τι κακείνῳ μέλου
 πέμπαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὄνειρατα. 460
 ὄμως δ', ἀδελφῆ, σοὶ δ' ὑπουργήσον τάδε
 ἐμοὶ τ' ἀρωγὰ, τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
 πάντων, ἐν Αἰδοῦ κειμένῳ κοινῷ πατρί.
 ΧΟ. πρὸς εὐσέβειαν ἢ κόρη λέγει· σὺ δὲ,
 εἰ σωφρονήσεις, ᾧ φίλη, δράσεις τάδε. 465
 ΧΡ. δράσω· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
 θυοῖν ἐρῆζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
 πειρωμένη δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ
 σιγῇ παρ' ὑμῶν, πρὸς θεῶν, ἔστω, φίλαι·
 ὡς εἰ τάδ' ἢ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν 470

δοκῶ με πείραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.
 εἰ μὴ ᾿ γὰρ παράφρων μάντις ἔφυν καὶ γνώμας
 λειπομένα σοφᾶς,
 εἶσιν ἅ πρόμαντις 475
 Δίκα, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη·
 μέτεισιν, ᾧ τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.
 ὕπεστί μοι θράσος,
 ἄδυπνόων κλύουσαν 480
 ἀρτίως ὄνειράτων.
 οὐ γάρ ποτ' ἀμναστέλ γ' ὁ φύσας Ἑλλάνων
 ἄναξ,
 οὐδ' ἅ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφάκης γένυς,
 ἅ νιν κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις. 486
 ἤξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἅ δεινοῖς 488
 κρυπτομένα λόγοις 490
 χαλκόπους Ἐρινύς.
 ἄλεκτρ' ἄννυφα γὰρ ἐπέβα μαιφόνων
 γάμων ἀμιλλήμαθ' οἷσιν οὐ θέμις.
 πρὸ τῶνδ' ἐ τοί μ' ἔχει 495
 ᾿ - - μήποθ' ἡμῖν
 ἀφεγὲς πελᾶν τέρας
 τοῖς θρωῶσι καὶ συνθρωῶσιν. ἧ τοι μαντεῖαι
 βροτῶν
 οὐκ εἶσιν ἐν δεινοῖς ὄνειροις οὐδ' ἐν θεσ-
 φάτοις, 500
 εἰ μὴ τόθδε φάσμα νυκτὸς εὐ κατασχήσει.
 ᾧ Πέλοπος ἅ πρόσθεν 504
 πολύπους ἰππεΐα, 505
 ὡς ἔμολες αἰανῆ

τᾶδε γὰρ.

εὐτε γὰρ ὁ ποντιωθεὶς

Μυρτίλος ἐκοιμάθη,

παγγρύσων ἐκ δίφρων

510

δυστάνοις αἰκίαις

πρόρριζος ἐκριφθεῖς,

οὐ τί πω

ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου

πολύπονος αἰκία.

515

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀνεμμένη μὲν, ὡς ἔοικας, αὐτὴ στρέφει.

οὐ γὰρ πάρεστ' Αἰγισθος, ὅς σ' ἐπέηχ' ἄει

μῆ τοι θυραῖαν γ' οὔσαν αἰσχύνειν φίλους·

νῦν δ' ὡς ἄπεστ' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπει

ἐμοῦ γε· καίτοι πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ

ἔξειπας ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης 521

ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά.

ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δὲ σε

λέγω κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.

πατήρ γὰρ, οὐδὲν ἄλλο σοὶ πρόσχημ' ἄει, 525

ὡς ἔξ ἐμοῦ τέθνηκεν. ἔξ ἐμοῦ· καλῶς

ἔξοιδα· τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι.

ἢ γὰρ Δίκη νιν εἶλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη,

ἢ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονουῖς' ἐτύγχανες·

ἐπεὶ πατήρ σὸς οὗτος, ὃν θρηνεῖς ἄει, 530

τὴν σὴν ὄμαιμον μούνος Ἑλλήνων ἔτλη

θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμῶν ἐμοὶ

λύπης, ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἢ τίκτους' ἐγώ.

εἶεν, δίδαξον δὴ με τοῦ χάριν τίνων

ἔθυσεν αὐτήν. πότερον Ἀργείων ἐρεῖς; 535

ἄλλ' οὐ μετῆν αὐτοῖσι τῆν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
 ἄλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δήτα Μενέλεω κτανῶν
 τᾶμ' οὐκ ἔμελλε τᾶνδ' ἐμοὶ δῶσειν δίκην;
 πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοί, 539
 οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν, πατρὸς
 καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὄδ' ἦν χάριν,
 ἢ τῶν ἐμῶν Ἄιδης τιν' ἕμερον τέκνων
 ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον;
 ἢ τῷ πανῶλει πατρὶ τῶν μὲν ἔξ ἐμοῦ
 παιδῶν πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνήν; 545
 οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρὸς·
 δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.
 φαίη δ' ἂν ἢ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
 δύσθυμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς 550
 γνώμην δικαίαν σχοῦσα, τοὺς πέλας ψέγε.

ΗΛ. ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὡς ἄρξασά τι
 λυπηρὸν, εἶτα σοῦ τάδ' ἐξήκουσ' ὕπο·
 ἄλλ' ἦν ἐφῆς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὕπερ
 λέξαίμ' ἂν ὀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ. 555

ΚΛ. καὶ μὴν ἐφίημ'· εἰ δέ μ' ᾧδ' αἰεὶ λόγους
 ἐξῆρχες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.

ΗΛ. καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῆς κτεῖναι. τίς ἂν
 τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι,
 εἶτ' οὖν δικαίως εἶτε μή; λέξω δέ σοι 560
 ὡς οὐ δίκη γ' ἔκτεινας, ἀλλά σ' ἔσπασεν
 παιθῶ κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ᾧ τανῦν ξύνει.
 ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν τίνος
 ποιῶς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Ἀυλίδι·
 ἢ γὰρ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν. 565

πατήρ ποθ' οὐμὸς, ὡς ἐγὼ κλυω, θεᾶς
 παίζων κατ' ἄλσος ἐξεκίνησεν ποδοῖν
 στικτὸν κεράστιν ἔλαφον, οὐ κατὰ σφαγὰς
 ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλῶν.
 κάκ τοῦδε μηνίσασα Λητώα κόρη 570
 κατεῖχ' Ἀχαιοὺς, ὡς πατήρ ἀντίσταθμον
 τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην.
 ᾧδ' ἦν τὰ κείνης θύρατ'· οὐ γὰρ ἦν λύσις
 ἄλλῃ στρατῶ πρὸς οἶκον οὐδ' εἰς Ἴλιον.
 ἀνθ' ὧν βιασθεῖς πολλὰ κἀντιβὰς μόλις 575
 ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριω.
 εἰ δ' οὔν, ἐρω γὰρ καὶ τὸ σὸν, κείνον θέλων
 ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
 χρῆν αὐτὸν οὔνεκ' ἐκ σέθεν; ποῖω νόμῳ;
 ὄρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς 580
 μὴ πῆμα σαντῆ καὶ μετάγνωϊαν τιθῆς.
 εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι
 πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
 ἀλλ' εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὔσαν τιθῆς.
 εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ' ὅτου τανῦν 585
 αἰσχιστα πάντων ἔργα δρωῖσα τυγχάνεις,
 ἣτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, μεθ' οὐ
 πατέρα τὸν ἀμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
 καὶ παιδοποιεῖς, τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
 κἀξ εὐσεβῶν βλαστονίας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις. 590
 πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν; ἢ καὶ τοῦτ' ἐρεῖς,
 ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
 αἰσχυρῶς, εἴαν περ καὶ λέγῃς. οὐ γὰρ καλὸν
 ἐχθροῖς γαμεισθῆαι τῆς θυγατρὸς οὔνεκα.
 ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε, 695

ἢ πᾶσαν ἴης γλῶσσαν ὡς τὴν μητέρα
κακοστομοῦμεν. καὶ σ' ἐγωγς δεσπότῃ
ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
ἢ ζῶ βίον μοχθηρὸν, ἐκ τε σοῦ κακοῖς
πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα τοῦ τε συννόμου. 600
ὁ δ' ἄλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φηγῶν,
τλήμων Ὀρέστης δυστυχῆ τρίβει βίον·
ὄν πολλὰ δὴ μέ σοι τρέφειν μιάστορα
ἐπητιάσω· καὶ τόδ', εἴπερ ἔσθθενον,
ἔδρων ἂν, εὖ τοῦτ' ἴσθι. τοῦδέ γ' οὔνεκα 605
κῆρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χροῆς κακὴν
εἴτε σόμαργον εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.
εἰ γὰρ κέψκα τῶνδε τῶν ἔργων ἰδρις,
σχεδὸν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.

ΧΟ. ὄρω μένος πνέουσαν· εἰ δὲ σὺν δίκῃ 610
ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἴσορῶ.

ΚΑ. ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος,
ἦτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὑβρισεν,
καὶ ταῦτα τηλικούτος; ἄρά σοι δοκεῖ
χωρεῖν ἂν ἐς πᾶν ἔργον αἰσχύνῃς ἄτερ; 615

ΗΔ. εὖ νιν ἐπίστω τῶνδε μ' αἰσχύνῃν ἔχειν,
κεῖ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὀθιόνεκα
ἔξωρα πράσσω κούκ ἐμοὶ προσεικότα.
ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σὰ
ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δραῖν βία. 620
αἰσχροῖς γὰρ αἰσχροῖς πράγματ' ἐκιδιάσκειται.

ΚΑ. ᾧ θρέμιμ' ἀναιδὲς, ἢ σ' ἐγὼ καὶ τᾶμ' ἔπη
καὶ τᾶργα τὰμὰ πόλλ' ἄγαν λέγειν ποιεῖ.

ΗΔ. σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ. σὺ γὰρ ποιεῖς
τοῦργον· τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὐρίσκειται. 625

- ΚΛ.** ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν θράσους
τουδ' οὐκ ἀλύξεις, εὐτ' ἂν Αἰγισθος μόλη.
- ΗΔ.** ὄρᾱς; πρὸς ὄργην ἐκφέρει, μεθεῖσά μοι
λέγειν ἢ χροῖζοιμ', οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.
- ΚΛ.** οὐκουν ἑάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς 630
θῦσαι μ', ἐπειδὴ σοὶ γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν;
- ΗΔ.** ἑῶ, κελεύω, θῦε· μηδ' ἐπαιτιῶ
τούμῳ στόμ', ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.
- ΚΛ.** ἐπαιρε δὴ σὺ θύμαθ' ἢ παροῦσά μοι
πάγκαρπ', ἄνακτι τῶδ' ὅπως λυτηρίου 635
εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ἂ νῦν ἔχω.
κλύοις ἂν ἦδη, Φοῖβε προστατήριε,
κεκρυμμένην μου βάξιιν. οὐ γὰρ ἐν φίλοις
ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει
πρὸς φῶς παρουσίας τῆσδε πλησίας ἔμοι, 640
μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ
σπείρη ματαίαν βάξιιν ἐς πᾶσαν πόλιν.
ἀλλ' ὧδ' ἄκουε· τῆδε γὰρ κἀγὼ φράσω.
ἂ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῆδε φάσματα
δυσσῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι, Λύκει' ἄναξ, 645
εἰ μὲν πέφηεν ἐσθλὰ, δὸς τελεσφόρα,
εἰ δ' ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν ἐμπαλιν μέθες·
καὶ μὴ με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινες
δόλοισι βουλευούσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῆς,
ἀλλ' ὧδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεὶ βίῳ 650
δόμους Ἀτρειδῶν σκηπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,
φίλοισί τε ξυνοῦσαν οἷς ξύνειμι νῦν
εὐήμεροῦσαν καὶ τέκνων ὅσων ἔμοι
δυσνοια μὴ πρόσεστιν ἢ λύπη πικρά.
ταῦτ', ὦ Λύκει' Ἀπολλόν, ἴλεως κλύων 655

δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὡσπερ ἐξαιτούμεθα.
 τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ σιωπῶσης ἐμοῦ
 ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναί.
 τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκὸς ἐστὶ πάνθ' ὄραῖν.

ΠΑΙ. ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδέην σαφῶς 660

εἰ τοῦ τυράννου δάματ' Αἰγίσθου τάδε;

ΧΟ. τάδ' ἐστίν, ὦ ξέν'. αὐτὸς ἦκασας καλῶς.

ΠΑΙ. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάξων κυρῶ
 κείνου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσοραῖν.

ΧΟ. μάλιστα πάντων· ἦδε σοὶ κείνη πάρα. 665

ΠΑΙ. ὦ χαῖρ', ἄνασσα. σοὶ φέρων ἦκω λόγους
 ἡδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγίσθου θ' ὁμοῦ.

ΚΑ. ἐδεξάμην τὸ φηθέν· εἰδέναί δέ σου
 πρῶτιστα χροῖζω τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν.

ΠΑΙ. Φανοτεὺς ὁ Φωκεὺς, πρᾶγμα προθύμων μέγα.

ΚΑ. τὸ ποῖον, ὦ ξέν'; εἶπέ. παρὰ φίλου γὰρ ὦν 671
 ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.

ΠΑΙ. τέθνηκ' Ὀρέστης· ἐν βραχεῖ ξυνθεις λέγω.

ΗΛ. οὐ γὰρ τάλαιν', ὄλωλα τῆδ' ἐν ἡμέρα.

ΚΑ. τί φῆς, τί φῆς, ὦ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε. 675

ΠΑΙ. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλοι λέγω.

ΗΛ. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδέν εἰμ' ἔτι.

ΚΑ. σὺ μὲν τὰ σαντιῆς πρᾶσσ', ἐμοὶ δὲ σὺ, ξένε,
 τάληθές εἶπέ, τῷ τρόπῳ διόλλυται;

ΠΑΙ. κάπεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω. 680

κεῖνος γὰρ ἐλθὼν ἐς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
 πρόσχημ' ἀγῶνος Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
 ὅτ' ἦσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων
 δρόμον προκηρύξαντος, οὗ πρῶτη κρίσις,
 εἰσηλθε λαμπρὸς, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας· 685

δρόμου δ' ἰσώσας τ' ἀφέσει τὰ τέρατα
 νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
 χῶπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω,
 οὐκ οἶδα τοιάδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη.
 ἐν δ' Ἰσθ'· ὄσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς 690
 δρόμων διαύλων ἄθλ' ἄπερ νομίζεται,
 τούτων ἐνεγκῶν πάντα τὰ πινύκια
 ὠλβίζειτ', Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
 ὄνομα δ' Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
 Ἀγαμέμνονος στρατεύμ' ἀγείραντός ποτε. 695
 καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ'· ὅταν δέ τις θεῶν
 βλάβη, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν
 κείνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὄθ' ἰπικῶν
 ἦν ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγῶν,
 εἰσῆλθε πολλῶν ἀρματηλατῶν μετὰ. 700
 εἷς ἦν Ἀχαιῶς, εἷς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
 Αἰβνες ξυγατῶν ἀρμάτων ἐπιστάται·
 κάκεινος ἐν τούτοισι Θεσσαλὰς ἔχων
 Ἴππους, ὁ πέμπτος· ἕκτος ἐξ Αἰτωλίας
 ξανθαῖσι πάλοις· ἕβδομος Μάγνης ἀνήρ· 705
 ὁ δ' ὄγδοος λεύκιππος, Αἰνιὰν γένος·
 ἔνατος Ἀθηναίων τῶν θεοδμήτων ἄπο·
 Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.
 στάντες δ' ὄθ' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς
 κλήρους ἐπηλαν καὶ κατέστησαν δίφρους, 710
 χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦξαν· οἱ δ' ἅμα
 Ἴπποις ὁμοκλήσαντες ἡνίας χεροῖν
 ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστῶθη δρόμος
 κτύπου κροτητῶν ἀρμάτων· κόνις δ' ἄνω
 φορεῖθ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμειγμένοι 715

φεΐδοντο κέντρων οὐδέν, ὡς ὑπερβάλοι
 χνόας τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ' ἱππικά.
 ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
 ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί.
 κείνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων 720
 ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα, δεξιόν τ' ἀνεῖς
 σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκειμένον.
 καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι·
 ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
 πῶλοι βία φέρουσιν, ἐκ δ' ὑποστροφῆς 725
 τελοῦντες ἕκτον ἑβδομόν τ' ἤδη δρόμον
 μέτωπα συμπαίλουσι Βαρκαίοις ὄχοις·
 κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἐνὸς κακοῦ
 ἔθραυε κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
 ναυαγίαν Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον. 730
 γνοὺς δ' οὐξ Ἀθηναῶν δεινὸς ἠνιοστρόφος
 ἔξω παρασπᾶ κἀνοκωχεύει παρεῖς
 κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
 ἤλαυνε δ' ἐσχατος μὲν, ὑστέρως ἔχων
 πᾶλους Ὀρέστῆς, τῷ τέλει πίστιν φέρον· 735
 ὅπως δ' ὄρᾳ μόνον νιν ἔλλελεμμένον,
 ὄξυν δι' ὧτων κέλαδον ἐνσεισας θοαῖς
 πᾶλοις διώκει, κἀξισώσαντε ζυγὰ
 ἤλαυνέτην, τότε ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος
 κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὄχημάτων. 740
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
 ὠρθοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
 ἔπειτα λυῶν ἠνίαν ἀριστερὰν
 κάμπτοντος ἵππου λαυθάνει στήλην ἄκραν
 παίσας· ἔθραυσε δ' ἄξιονος μέσας χνόας, 745

- καὶ ἀντύγων ὤλισθε· σὺν δ' ἐλίσσεται
 τμητοῖς ἱμάσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
 πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον.
 στρατὸς δ' ὅπως ὄρα νιν ἐκπεπτακότα
 δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν, 750
 οἳ ἔργα δράσας οἶα λαγχάνει κακὰ,
 φορούμενος πρὸς οὐδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ
 σκέλη προφαίνων, ἐς τέ νιν διφρηλάται,
 μόλις κατασχεθόντες ἱππικὸν δρόμον,
 ἔλυσαν αἱματηρὸν, ὥστε μηδένα 755
 γινῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας.
 καὶ νιν πυρᾷ κέαντες εὐθύς ἐν βραχεῖ
 χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
 φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
 ὅπως πατρῶας τύμβον ἐκλάγη χθονός. 760
 τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὡς μὲν ἐν λόγῳ
 ἀλγεῖνᾶ, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἵπερ εἶδομεν,
 μέγιστα πάντων ὧν ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.
- ΧΟ** φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπότηασι τοῖς πάλαι
 πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἐφθάρται γένος. 765
- ΚΛ.** ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω,
 ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει,
 εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σῶζω κακοῖς.
- ΠΑΙ.** τί δ' ὦδ' ἀδυμεῖς, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;
- ΚΛ.** δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν· οὐδὲ γὰρ κακῶς 770
 πάσχοντι μῖσος ὧν τέκη προσγίγνεται.
- ΠΑΙ.** μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἤκομεν.
- ΚΛ.** οὔτοι μάτην γε. πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις;
 εἰ μοι θανόντος πῖστ' ἔχων τεκμήρια
 προσῆλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγῶς, 775

μαστῶν ἀποστάς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυχὰς
ἀπεξενούτο· καὶ μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς
ἐξῆλθεν, οὐκέτ' εἶδεν· ἐγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρώους δεινὸν ἐπηπείλει τελεῖν·
ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας 780
ἐμὲ στεγάζειν ἠδὺν, ἀλλ' ὁ προστατῶν
χρόνος διηγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην.
νῦν δ' — ἡμέρα γὰρ τῆδ' ἀπήλλαγμαί φόβον
πρὸς τῆσδ' ἐκείνου θ'. ἦδε γὰρ μείζων βλάβη
ξυνοικος ἦν μοι, τοῦμόν ἐκπίνουσ' αἰὲν 785
ψυχῆς ἄκρατον αἷμα — νῦν δ' ἐκηλά που
τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὐνεχ' ἡμερεύσομεν.

- ΗΛ.** οἴμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
'Ορέστα, τὴν σὴν ξυμφορὰν, ὅθ' ᾧδ' ἔχων
πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει μητρόσ. ἄρ' ἔχει καλῶς; 790
- ΚΛ.** οὔτοι σύ· κείνος δ' ὡς ἔχει καλῶς ἔχει.
- ΗΛ.** ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.
- ΚΛ.** ἤκουσεν ἂν δεῖ κάπεκύρωσεν καλῶς.
- ΗΛ.** ὑβρίξε· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.
- ΚΛ.** οὔκουν 'Ορέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε. 795
- ΗΛ.** πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σε παύσομεν.
- ΚΛ.** πολλῶν ἂν ἦκοις, ᾧ ξέν', ἄξιος τυχεῖν,
εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.
- ΠΑΙ.** οὐκοῦν ἀποστείχοιμ' ἂν, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ.
- ΚΛ.** ἦμιστ'· ἐπέιπερ οὔτ' ἐμοῦ κατάξι' ἂν 800
πράξειας οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
ἀλλ' εἰσιθ' εἰσω· τήνδε δ' ἔκτοθεν βοᾶν
ἔα τὰ θ' ἀντῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.
- ΗΛ.** ἄρ' ὑμῖν ὡς ἀλγοῦσα κώδυνωμένη
δεινῶς δακρῦσαι κάπικωκῦσαι δοκεῖ

805

- τὸν υἱὸν ἢ δῦστηνος ὦδ' ὀλωλότα;
 ἀλλ' ἔγγελῶσα φροῦδος. ὦ τάλαιν' ἐγώ·
 Ὅρέστα φίλταθ', ὧς μ' ἀπάλεσας θανάων.
 ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχει φρενὸς
 αἶ μοι μόναι παρήσαν ἐλπίδων ἔτι, 810
 σὲ πατρός ἤξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε
 κάμου ταλαίνης. νῦν δὲ ποῖ με χρῆ μολεῖν;
 μόνη γὰρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη
 καὶ πατρός. ἤδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν
 ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοί 815
 φονεῦσι πατρός. ἄρά μοι καλῶς ἔχει;
 ἀλλ' οὐ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
 ξύνοικος αὐτοῖς, ἀλλὰ τῆδε πρὸς πύλην
 παρεῖδ' ἐμαυτὴν ἄφιλος ἀνὰ βίον.
 πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται, 820
 τῶν ἐνδον ὄντων· ὧς χάρις μὲν, ἦν κτάνη,
 λύπη δ', ἐὰν ζῶ· τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος.
XO. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς, ἢ ποῦ φαέθων Ἄλιος,
 εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες 825
 κρύπτουσιν ἔκηλοι;
ΗΛ. ἔ, αἰαῖ.
XO. ὦ παῖ, τί δακρύεις;
ΗΛ. φεῦ.
XO. μηδὲν μέγ' αὔσης. 830
ΗΛ. ἀπολεῖς. **XO.** πῶς;
ΗΛ. εἰ τῶν φανερωῶς οἰχομένων εἰς Ἄϊδαν ἐλπίδ'
 ὑποί-
 σεις, κατ' ἐμοῦ ταχομένης μᾶλλον ἐπεμ-
 βάσει. 836
 824 — 836. = 837 — 848.

ΧΟ. οίδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις ἔρ-
κεσι κρυφθέντα γυναικῶν·

καὶ νῦν ὑπὸ γαίας

ΗΛ. ἔ̄ ε̄, ἰώ. 840

ΧΟ. πάμφυχος ἀνάσσει.

ΗΛ. φεῦ.

ΧΟ. φεῦ δῆτ' ὀλοὰ γὰρ

ΗΛ. ἐδάμη. ΧΟ. ναί. 845

ΗΛ. οἶδ' οἶδ' ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν
πένθει· ἔμοι δ'

οὔτις ἔτ' ἔσθ' ὃς γὰρ ἔτ' ἦν, φροῦδος
ἀναρπασθεῖς.

ΧΟ. δειλαία δειλαίων κυρεῖς.

ΗΛ. κἀγὼ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ, 850

πανσύρτωρ παμμήνωρ πολλῶν
στυγνῶν τ' ἀχέων αἰῶνι.

ΧΟ. εἶδομεν ἀθρήνευς.

ΗΛ. μὴ μὲ νυν μηκέτι
παραγάγῃς, ἴν' οὐ

855

ΧΟ. τί φῆς;

ΗΛ. πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων
εὐπατρίδων τ' ἀρωγαί.

ΧΟ. πᾶσι θνατοῖς ἔφν μόρος. 860

ΗΛ. ἦ καὶ χαλάργοις ἐν ἀμίλλαις
οὔτως, ὡς κείνῳ δυστάνῳ,
τιμητοῖς ὄλκοις ἐγκυῖσαι;

ΧΟ. ἄσκοπος ἂ λῶβα.

ΗΛ. πῶς γὰρ οὔκ; εἰ ξένος 865

ἄτερ ἐμᾶν χερῶν

849 — 859. = 860 — 870.

- XO.** παπαῖ.
ΗΛ. κέκευθεν, οὔτε του τάφου ἀντιάσας
 οὔτε γόων παρ' ἡμῶν. 870
ΧΡ. ὑφ' ἡδονῆς τοι, φιλιτάτη, διώκομαι
 τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν.
 φέρω γὰρ ἡδονάς τε κἀνάπαντα ὧν
 πάροιδεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν.
ΗΛ. πόθεν δ' ἂν εὔροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων
 ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν; 876
ΧΡ. πάρεστ' Ὀρέστης ἡμῖν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
 κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾶς ἐμέ.
ΗΛ. ἀλλ' ἢ μέμνηας, ᾧ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς
 σαντηῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἔμοῖς γελᾶς; 880
ΧΡ. μὰ τὴν πατροφᾶν ἐστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
 λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκείνον ὡς παρόντα νῶν.
ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον
 τόνδ' εἰσακούσας ᾧδε πιστεύεις ἄγαν;
ΧΡ. ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοῦκ ἄλλου σαφῆ 885
 σημεῖ' ἰδοῦσα τῷδε πιστεύω λόγῳ.
ΗΛ. τίν', ᾧ τάλαινα', ἰδοῦσα πίστιν; ἐς τί μοι
 βλέψασα θάλλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρὶ;
ΧΡ. πρὸς νυν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαδοῦσά μου
 τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν ἢ μῶραν λέγῃς. 890
ΗΛ. σὺ δ' οὖν λέγ', εἰ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή.
ΧΡ. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμεν.
 ἐπεὶ γὰρ ἤλθον πατρὸς ἀρχαίου τάφου,
 ὄρω κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους
 πηγᾶς γάλακτος καὶ περιστεφῆ κύκλῳ 895
 πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθίων θήκην πατρὸς.
 ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ

μή που τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχερίμπτη βροτῶν.
 ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερχόμην τόπου,
 τύμβου προσείρπον ἄσσον· ἐσχατῆς δ' ὄρω
 πυρᾶς νεώρη βόστρυχον τετμημένον· 901
 κεύθους τάλαιν' ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
 ψυχῇ σύνηθες ἄμμα, φιλλάτου βροτῶν
 πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὄραν τεκμήριον·
 καὶ χερσὶ βασιάσασα δυσσημῶ μὲν οὐ, 905
 χαρᾶ δὲ πίμπλημ' εὐθύς ἄμμα δακρῶν.
 καὶ νῦν θ' ὁμόως καὶ τότε' ἐξέπισταμαι
 μή του τόδ' ἀγλαΐσμα πλήν κείνου μολεῖν.
 τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε;
 κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι, 910
 οὐδ' αὖ σὺ· πῶς γάρ; ἦ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
 ἔξεστ' ἀκλαύτῳ· τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης.
 ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὐθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
 τοιαῦτα πράσσειν οὔτε θρωσ' ἐλάνθαν' ἄν·
 ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τάπιτύμβια. 915
 ἀλλ', ὦ φίλη, θάρσυνε. τοῖς αὐτοῖσί τοι
 οὐχ αὐτὸς ἀεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
 νῶν ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός· ἡ δὲ νῦν ἴσως
 πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.

- ΗΛ. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὡς σ' ἐποικτεῖρω πάλαι. 920
 ΧΡ. τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;
 ΗΛ. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνάμης φέρει.
 ΧΡ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἅ γ' εἶδον ἐμφανῶς;
 ΗΛ. τέθνηκεν, ὦ τάλαινα· τάκείνου δέ σοι
 σωτήρι' ἔρρει· μηδὲν ἐς κείνόν γ' ὄρα. 925
 ΧΡ. οἶμοι τάλαινα· τοῦ τὰδ' ἤκουσας βροτῶν;
 ΗΛ. τοῦ πλησίον παρόντος, ἦνίκ' ὄλλυτο.

- ΧΡ.** καὶ ποῦ ἔστιν οὗτος; θαυμά τοί μ' ὑπέρχεται.
- ΗΔ.** κατ' οἶκον ἠδύς οὐδὲ μητρὶ δυσχερής.
- ΧΡ.** οἶμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν 930
τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;
- ΗΔ.** οἶμαι μάλιστα ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
μνημεῖ' Ὁρέστου ταῦτα προσθεῖναι τινά.
- ΧΡ.** ᾧ δυστυχής· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευθον, οὐκ εἰδυτ' ἄρα 935
ἔν' ἤμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὅθ' ἰκόμην,
τά τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ' εὐρίσκω κακά.
- ΗΔ.** οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'· ἐὰν δέ μοι πίθῃ,
τῆς νῦν παρουσίας πημονῆς λύσεις βάρους.
- ΧΡ.** ἦ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ; 940
- ΗΔ.** οὐκ ἔσθ' ὅ γ' εἶπον· οὐ γὰρ ᾧδ' ἄφρων ἐφυν.
- ΧΡ.** τί γὰρ κελεύεις ἄν ἐγὼ φερέγγυος;
- ΗΔ.** τλήναί σε δρωῶσαν ἄν ἐγὼ παραινέσω.
- ΧΡ.** ἀλλ' εἰ τις ἀφέλειά γ', οὐκ ἀπάσομαι.
- ΗΔ.** ὄρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ. 945
- ΧΡ.** ὄρω. ξυνοίσω πᾶν ὅσονπερ ἄν σθένω.
- ΗΔ.** ἄκουε δὴ νῦν ἣ βεβούλευμαι ποιεῖν.
παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων
ὡς οὔτις ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ' Αἰδῆς λαβὼν
ἀπεστέρηκε καὶ μόνον λελείμμεθον. 950
ἐγὼ δ' ἕως μὲν τὸν κασίγνητον βίω
θάλλοντ' ἔτ' εἰσήκουσον, εἶχον ἐλπίδας
φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἴξασθαι πατρός·
νῦν δ' ἠνίκ' οὐκέτ' ἔστιν, ἔς σέ δὴ βλέπω,
ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρῶου φόνου 955
ξὺν τῆδ' ἀδελφῆ μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν
Αἰγισθον· οὐδὲν γὰρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.

ποι γὰρ μενεῖς ῥάθυμος ἐς τίν' ἐλπίδων
 βλέψασ' ἐτ' ὀρθήν; ἢ πάρεστι μὲν στένειν
 πλοῦτου πατρῶου κτήσιν ἐστερημένη, 960
 πάρεστι δ' ἀλγεῖν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
 ἄλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε.
 καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσης ὅπως
 τεύξει ποτ'· οὐ γὰρ ᾧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνήρ
 Ἀλγισθος ὥστε σόν ποτ' ἢ κάμὸν γένος 965
 βλαστῆν ἔασαι, πημονήν αὐτῷ σαφῆ.
 ἀλλ' ἦν ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς βουλευμάσιν,
 πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
 θανόντος οἴσει τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα·
 ἔπειτα δ' ὥσπερ ἐξέφυς, ἐλευθέρα 970
 καλεῖ τὸ λοιπὸν καὶ γάμων ἐπαξίῳν
 τεύξει· φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὄραῖν
 λόγων γε μὴν εὐκλειαν οὐχ ὄραῖς ὅσῃν
 σαντῆ τε κάμολ προσβαλεῖς πεισθεῖς' ἐμοί;
 τίς γὰρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν 975
 τοιοῖσδ' ἐπαίνοισ οὐχὶ δεξιῶσεται,
 ἰδεσθε τῶδε τῶ κασιγνήτῳ, φίλοι,
 ᾧ τὸν πατρῶον οἶκον ἐξεσωσάτην,
 ᾧ τοῖσιν ἐχθροῖς εὐ βεβηκόσιν ποτὲ
 ψυχῆς ἀφειδήσαντε προὔστητήν φόνου· 980
 τούτῳ φιλεῖν χρῆ, τῶδε χρῆ πάντας σέβειν·
 τῶδ' ἐν θ' ἑορταῖς ἐν τε πανδήμῳ πόλει
 τιμᾶν ἅπαντας οὐνεκ' ἀνδρείας χρεῶν.
 τοιαῦτά τοι νῶ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
 ζῶσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ κλιπεῖν κλέος.
 ἀλλ', ᾧ φίλη, πείσθητι, συμπόνει πατρὶ, 986
 σύγκαμν' ἀδελφῷ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμὲ,

παῦσον δὲ σαυτὴν, τοῦτο γιγνώσκουσ', ὅτι
 ζῆν αἰσχρὸν αἰσχροῦς τοῖς καλῶς πεφουκόσιν.

ΧΟ. ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία 990
 καὶ τῷ λέγουσι καὶ κλύοντι σύμμαχος.

ΧΡ. καὶ πρὶν γε φωνεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰ φρενῶν
 ἐτύγγαν' αὐτὴ μὴ κακῶν, ἐσώζετ' ἂν
 τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται.

ποῖ γὰρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος 995

αὐτῆ θ' ὀπλήξει καμ' ὑπερτεῖν καλεῖς;

οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μὲν οὐδ' ἀνὴρ ἔφους,

σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χειρὶ.

δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν,
 ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ κάπλι μηδὲν ἔρχεται. 1000

τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλευῶν ἐλεῖν

ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται;

ὄρα κακῶς πράσσοντε μὴ μεῖζω κακὰ

πτησάμεθ', εἰ τις τούσδ' ἀκούσεται λόγους.

λύει γὰρ ἡμῖν οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ 1005

βάξιν καλὴν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.

[οὐ γὰρ θανεῖν ἐχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν

χρηζῶν τις εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχη λαβεῖν.]

ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν

ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι ἀξερημῶσαι γένος, 1010

κατάσχεσ ὀργῆν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα

ἄρρητ' ἐγὼ σοι κάτελῆ φυλάξομαι,

αὐτῆ δὲ νοῦν σῆς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ,

σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατούσιν εἰκαθεῖν.

ΧΟ. πιδουῖ. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφου 1015

κέρδος λαβεῖν ἄμεινον οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.

ΗΛ. ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἰρηκας· καλῶς δ'

ἤδη σ' ἀπορρίψουσαν ἀπηγγελλόμην.
 ἀλλ' αὐτόχειρ μοι μόνη τε δραστέον
 τοῦργον τόδ'· οὐ γὰρ δὴ κεκον γ' ἀφήσομεν.

XP. φεῦ· 1021

εἶθ' ὄφελος τοιάδε τὴν γνώμην πατρὸς
 θνήσκοντος εἶναι· πᾶν γὰρ ἂν κατειργάσω.

ΗΛ. ἀλλ' ἢ φύσει γε, τὸν δὲ νοῦν ἤσσων τότε.

XP. ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.

ΗΛ. ἄς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε. 1025

XP. εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.

ΗΛ. ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.

XP. ἀνέξομαι κλύουσα χῶταν εὖ λέγῃς.

ΗΛ. ἀλλ' οὔ ποτ' ἐξ ἔμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε.

XP. μακρὸς τὸ κρῖναι ταῦτα χῶ λοιπὸς χρόνος. 1030

ΗΛ. ἄπελθε· σοὶ γὰρ ἀφέλησις οὐκ ἐνι.

XP. ἐνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθῃσις οὐ πάρα.

ΗΛ. ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἐξείπε σῆ.

XP. οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ.

ΗΛ. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις. 1035

XP. ἀτιμίας μὲν οὐ, προμηθίας δέ σου.

ΗΛ. τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ;

XP. ὅταν γὰρ εὖ φρονῆς, τόθ' ἠγήσει σὺ νῶν.

ΗΛ. ἢ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.

XP. εἰρημας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεσαι κακῷ. 1040

ΗΛ. τί δ'; οὐ δοκῶ σοὶ ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν;

XP. ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χῆ δίκη βλάβην φέρει.

ΗΛ. τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.

XP. ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.

ΗΛ. καὶ μὴν ποιήσω γ' οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε. 1045

XP. καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν;

- ΗΔ. βουλήs γαρ οὐδέν ἐστιν ἐχθιον κακῆs.
 ΧΡ. φρονεῖν ἔοικας οὐδέν ὦν ἐγὼ λέγω.
 ΗΔ. πάλαι δέδοκται ταῦτα κοῦ νεωστί μοι.
 ΧΡ. ἄπειμι τοίνυν· οὔτε γὰρ σὺ τᾶμ' ἔπη 1050
 τολμᾶs ἐπαινεῖν οὔτ' ἐγὼ τοὺs σοὺs τρόπουs.
 ΗΔ. ἀλλ' εἰσιθ' οἱ σοι μὴ μεθέφομαί ποτε,
 οὐδ' ἦν σφόδρ' ἱμεῖρουσα τυγχάνηs· ἐπεὶ
 πολλῆs ἀνοίας καὶ τὸ δηρᾶσθαι κενά.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ σεαυτῆ τυγχάνεις δοκοῦσά τι 1055
 φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'· ὅταν γὰρ ἐν κακοῖs
 ἦδη βεβήκηs, τᾶμ' ἐπαινήσεις ἔπη.
 ΧΘ. τί τοὺs ἄνωθεν φρονηματάτουs οἰωνοὺs·
 ἔσορώμενοι τροφᾶs κηδομένουs ἀφ' ὧν τε
 βλάστω- 1060
 σιν ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὔρωσι, τὰδ' οὐκ ἐπ'
 ἴσασ τελοῦμεν;
 ἀλλ' οὐ τὰν Διὸs ἀστραπὰν
 καὶ τὰν οὐραλίαν Θέμιν,
 δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι. 1065
 ᾧ χθονία βροτοῖσι φάμα, κατὰ μοι βόασον
 οἰκτρὰν
 ὅπα τοῖs ἐνερθ' Ἀτρεΐδαῖs, ἀχόρευτα φέρουσ'
 ὄνειδῆ·
 ὅτι σφῖν ἦδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ*, 1070
 τὰ δὲ πρὸs τέκνων διπλῆ φύλοπις οὐκέτ'
 ἐξισοῦται
 φιλοτασίῳ διαίτᾳ. πρόδοτος δὲ μόνᾳ σαλεύει
 Ἠλέκτρα, τὸν ἐὸν πότμον 1075
 δειλαία στενάχουσ' ὅπως

ἀ πάνδυρτος ἀηδῶν,
 οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθῆς, τό τε μὴ βλέ-
 πειν ἐτοίμα,
 διδύμαν ἐλοῦσ' ἐρινύν. τίς ἂν εὐπατρις ᾧδε
 βλάστοι; 1081

οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν γὰρ
 ζῶν κακῶς εὐκλειαν αἰσχῦναι θέλει
 νῶνυμος, ᾧ παῖ παῖ, 1084
 ᾧς καὶ σὺ πάγκλαυτον αἰῶνα κοινὸν εἴλου,
 τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα δύο φέρειν ἐν ἐνὶ
 λόγῳ,

σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλήσθαι.
 ζῆγης μοι καθύπερθεν 1094

χειρὶ καὶ πλούτῳ τεῶν ἐχθρῶν ὅσον
 νῦν ὑπόχειρ ναίεις·
 ἐπεὶ σ' ἐφηύρηκα μοῖρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ
 βεβῶσαν· ἃ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα, τῶνδε
 φερομένων 1095

ἄριστα τᾶ Ζηνὸς εὐσεβεία.

OP. ἄρ', ᾧ γυναῖκες, ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν.
 ὀρθῶς θ' ὀδοιποροῦμεν ἐνθα χρῆζομεν;

XO. τί δ' ἐξεφρευᾶς καὶ τί βουληθεὶς πάρει; 1100

OP. Αἰγισθὸν ἐνδ' ᾤκηκεν ἱστορῶ πάλα.

XO. ἀλλ' εὐ θ' ἰκάνεις χά φράσας ἀξήμιος.

OP. τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
 ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν;

XO. ἦδ', εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρῆσῶν.

OP. ἰθ', ᾧ γύναι, δήλωσον εἰσελθοῦσ' ὅτι 1106
 Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἰγισθὸν τινες.

- ΗΛ.** οἰμοὶ τάλαινα, οὐ δὴ ποθ' ἤσ ἠκούσαμεν
φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμηρία;
- ΟΡ.** οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληθόν'. ἀλλά μοι γέρον
ἔπειτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι. 1111
- ΗΛ.** τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν'; ὡς μ' ὑπέροχεται φόβος.
- ΟΡ.** φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
τεύχει θανόντος, ὡς ἄρα, κομίζομεν.
- ΗΛ.** οὐ γὰρ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφές. 1115
πρόχειρον ἄχθος, ὡς ζοικε, δέροκομαι.
- ΟΡ.** εἶπερ τι κλάεις τῶν Ὀρεστέων κακῶν,
τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοῦκείνου στέγον.
- ΗΛ.** ὦ ξεῖνε, θός νυν, πρὸς θεῶν, εἶπερ τόδε
κέλευθεν αὐτὸν τεῦχος, ἐς χειρας λαβεῖν, 1120
ὅπως ἐμαντήν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
ξὺν τῆδε κλαύσω κάποδύρωμαι σποδῶ.
- ΟΡ.** δόθ' ἤτις ἐστὶ προσφέροντες· οὐ γὰρ ὡς
ἐν δυσμενεῖα γ' οὐσ' ἐπαιεῖται τόδε,
ἀλλ' ἢ φίλων τις, ἢ πρὸς αἵματος φύσιν. 1125
- ΗΛ.** ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ
ψυχῆς Ὀρέστου λοιπὸν, ὡς σ' ἀπ' ἐλπίδων
οὐχ ὦνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χερσῖν,
δόμων δέ σ', ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ.
ὡς ἰσφελον πάροιδεν ἐκλιπεῖν βίον, 1131
πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χερσῖν
κλέψασα ταῖνδε κάνασώσασθαι φόνου,
ὅπως θανῶν ἔκεισο τῆ τόθ' ἡμέρα,
τύμβου πατρῷου κοινὸν εἰληχῶς μέρος. 1135
νῦν δ' ἐκτὸς οἰκῶν κάπλι γῆς ἄλλης φυγὰς
κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα.

κοῦτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἢ τάλαινα' ἐγὼ
 λουτροῖς σ' ἐκόσμησ' οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
 ἀνειλόμην, ὡς εἰκὸς, ἄθλιον βίαιος. 1140
 ἀλλ' ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας
 σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
 οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
 ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφι σοι
 πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον. οὔτε γάρ ποτε 1145
 μητρὸς σὺ γ' ἤσθα μᾶλλον ἢ κάμου φίλος,
 οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφὸς,
 ἐγὼ δ' ἀδελφῆ σὴ προσηυδάμην αἰεί.
 νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
 θανόντι σὺν σοί. πάντα γὰρ συναρπάσας
 θυελλ' ὅπως βέβηκας. οἴχεται πατήρ· 1151
 τέθνηκ' ἐγὼ σοι· φροῦδος αὐτὸς εἰ θανῶν·
 γελῶσι δ' ἐχθροί· μαίνεται δ' ὑφ' ἠδονῆς
 μήτηρ ἀμήτωρ, ἧς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
 φήμας λάθρα προὔπεμπες ὡς φανούμενος
 τιμωρὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχῆς 1156
 δαίμων ὁ σὸς τε κάμὸς ἐξαφείλετο,
 ὅς σ' ἄδέ μοι προὔπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης
 μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.
 οἴμοι μοι. 1160
 ᾧ δέμας οἰκτρόν.
 φεῦ φεῦ.
 ᾧ δεινοτάτας,
 οἴμοι μοι,
 πεμφθεὶς κελεύθους, φίλταθ', ὡς μ' ἀπωλεσας·
 ἀπάλεσας δῆτ', ᾧ κασίγνητον κάρα.
 τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στεγός, 1165

τὴν μηδὲν ἐς τὸ μηδὲν, ὡς σὺν σοὶ κάτω
ναίω τὸ λοιπόν. καὶ γὰρ ἤνικ' ἦσθ' ἄνω,
ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἰσῶν· καὶ νῦν ποθῶ
τοῦ σοῦ θανούσα μάπολείπεσθαι τάφου.
τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὄρω λυπουμένους. 1170

- XO.** θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἥλέκτρα, φρόνει·
θνητὸς δ' Ὀρέστης· ὥστε μὴ λίαν στένε.
OP. φεῦ φεῦ. τί λέξω; ποὶ λόγων ἀμυχανῶν
ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω. 1175
HA. τί δ' ἔσχες ἄλλος πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;
OP. ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἥλέκτρας τόδε;
HA. τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.
OP. οἴμοι ταλαίνης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς.
HA. οὐ δὴ ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε;
OP. ὦ σῶμ' ἀτίμως ἀθίως ἐφθαρμένον. 1181
HA. οὔτοι ποτ' ἄλλην ἢ μὲ δυσφημείς, ξένε.
OP. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.
HA. τί δὴ ποτ', ὦ ξέν', αἶδ' ἐπισκοπῶν στένεις;
OP. ὡς οὐκ ἄρ' ἤδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν. 1185
HA. ἐν τῷ διέγνωνς τοῦτο τῶν εἰρημένων;
OP. ὄρων σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλλεσιν.
HA. καὶ μὴν ὄρω γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
OP. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν;
HA. ὀθοῦνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος 1190
OP. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν;
HA. τοῖς πατρός. εἶτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ.
OP. τίς γὰρ σ' ἀνάγκη τῆσδε προτρέπει βροτῶν;
HA. μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἔξισοι.

Post 1172 sequebatur πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται
παθεῖν.

- ΟΡ.** τί δρωῶσα; πότερα χερσίν, ἢ λύμη βίον; 1195
ΗΛ. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς.
ΟΡ. οὐδ' οὐπαρήξων οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα;
ΗΛ. οὐ δῆθ'· ὅς ἦν γάρ μοι σὺ προὔθηκας σποδόν.
ΟΡ. ᾧ δύσποτμ', ὡς ὄρων σ' ἐποικτείρω πάλαι.
ΗΛ. μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτείρας ποτέ. 1200
ΟΡ. μόνος γὰρ ἦκω τοῖς ἴσοις ἀλγῶν κακοῖς.
ΗΛ. οὐ δὴ ποθ' ἤμιν ξυγγενῆς ἦκεις ποθέν;
ΟΡ. ἐγὼ φράσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τῶνδ' εὖνουν πάρα.
ΗΛ. ἀλλ' ἐστὶν εὖνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.
ΟΡ. μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς. 1205
ΗΛ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτο μ' ἐργάσῃ, ξένε.
ΟΡ. πιθοῦ λέγοντι κοῦχ ἁμαρτήσῃ ποτέ.
ΗΛ. μὴ, πρὸς γενεῖον, μὴ ἔξελῃ τὰ φίλιτατα.
ΟΡ. οὐ φημ' ἐάσειν. **ΗΛ.** ᾧ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,
 Ὀρέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς. 1210
ΟΡ. εὐφημα φώνει· πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.
ΗΛ. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκη στένω;
ΟΡ. οὐ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.
ΗΛ. οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος;
ΟΡ. ἄτιμος οὐδενὸς σύ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν. 1215
ΗΛ. εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάξω τόδε.
ΟΡ. ἀλλ' οὐκ Ὀρέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσηκμένον.
ΗΛ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;
ΟΡ. οὐκ ἔστι· τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.
ΗΛ. πῶς εἶπας, ᾧ παι; **ΟΡ.** ψευδὸς οὐδὲν ἂν λέγω.
ΗΛ. ἢ ζῆ γὰρ ἀνήρ; **ΟΡ.** εἴπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ. 1221
ΗΛ. ἢ γὰρ σὺ κείνος; **ΟΡ.** τήνδε προσβλέψασά μου
 σφραγίδα πατρὸς ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω.
ΗΛ. ᾧ φίλιτατον φῶς. **ΟΡ.** φίλιτατον, συμμαρτυρῶ.

ΗΛ. ὦ φθέγμ', ἀφίκου; ΟΡ. μηκέτ' ἄλλοθεν κύθη.

ΗΛ. ἔχω σε χερσίν; ΟΡ. ὡς τὰ λοιπ' ἔχοις ἀεί. 1226

ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
ὄρατ' Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν
θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον.

ΧΟ. ὀρωῶμεν, ὦ παῖ, κἀπὶ συμφοραῖσί μοι 1230
γεγηθὸς ἔρπει δάκρνον ὀμμάτων ἄπο.

ΗΛ. ἰὼ γοναί,
γοναί σωμαμάτων ἐμοὶ φιλάτων
ἐμόλειτ' ἀρτίως,
ἐφηύρετ', ἤλθετ', εἶδεθ' οὓς ἐχρήζετε. 1235

ΟΡ. πάρεσμεν· ἀλλὰ σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε.

ΗΛ. τί δ' ἔστιν;

ΟΡ. σιγᾶν ἄμεινον, μὴ τις ἐνδοθεν κλύη.

ΗΛ. ἀλλ' οὐ τὰν Ἄρτεμιν
τὰν αἰὲν ἀδμήταν
τόδε μὲν οὐ ποτ' ἀξιόσω τρέσαι 1240
περισσὸν ἄχθος ἔνδον
γυναικῶν ὄν ἀεί.

ΟΡ. ὄρα γε μὲν δὴ κἀν γυναιξίν ὡς Ἄρης
ἐνεστίν· εὐ' δ' ἐξοισθα πειραθεῖσά που.

ΗΛ. ὀτοτοτοῖ τοτοῖ, 1245
ἀνέφελον ἐπέβαλες οὐ ποτε καταλύσιμον,
οὐδέ ποτε λησόμενον ἀμέτερον
οἶον ἔφω κακόν. 1250

ΟΡ. ἔξοιδα, παῖ, ταῦτ'· ἀλλ' ὅταν παρουσία
φράξῃ, τότε ἔργων τῶνδε μεμνησθαι χρεῶν.

ΗΛ. ὁ πᾶς ἐμοὶ
ὁ πᾶς ἄν πρόπει παρῶν ἐννεπειν

- τάδε δίκᾳ χρόνος. 1255
 μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στομα.
 OP. ξύμφημι κἀγώ. τσιγαροῦν σῶζου τόδε.
 HA. τί θρῶσα;
 OP. οὐ μὴ ᾽στι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.
 HA. τίς οὖν ἂν ἀξίαν 1260
 γε σοῦ πεφηνότος
 μεταβάλοιτ' ἂν ᾧδε σιγὰν λόγων;
 ἐπεὶ σε νῦν ἀφράστως
 ἀέλπτως τ' ἔσειδον.
 OP. τότ' εἶδες, ὅτε θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν
 (— — — — —)
 HA. ἔφρασας ὑπερτέραν 1265
 τᾶς πάρος ἔτι χάριτος, εἰ σε θεὸς ἐπόρισεν
 ἄμετέρα πρὸς μέλαθρα· δαιμόνιον
 αὐτὸ τίθημ' ἐγώ. 1270
 OP. τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργασθεῖν, τὰ δὲ
 δέδοικα λίαν ἠδονῇ νικωμένην.
 HA. ἰὼ χρόνῳ μακρῷ φιλάταται
 ὁδὸν ἐπαξιῶσας ᾧδέ μοι φανῆναι,
 μὴ τί με, πολύπονον ᾧδ' ἰδῶν 1275
 OP. τί μὴ ποιήσω; HA. μὴ μ' ἀποστερήσης
 τῶν σῶν προσώπων ἄδονὰν μεθέσθαι.
 O. ἦ κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδῶν.
 HA. ξυναινεῖς; OP. τί μὴν οὐ; 1280
 HA. ᾧ φίλαι, ἔκλυον ἂν ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδάν-
 ἔσχον ὄργαν
 ἄναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα
 τάλαινα. νῦν δ' ἔχω σε· προὔφάνης δὲ 1285
 φιλάταται ἔχων πρόσοψιν,

- ἄς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.
 ΟΡ. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
 καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με
 μήδ' ὡς πατρῶϊαν κτήσιν Ἀλγισθος δόμων 1290
 ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην.
 χρόνου γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.
 ἂ δ' ἀρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνω
 σήμαιν', ὅπου φανέντες ἢ κεκρυμμένοι
 γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ. 1295
 οὕτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται
 φαιδρῷ προσώπῳ νῶν ἐπελθόντων δόμους·
 ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένη
 στεναῖ'. ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε
 χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως. 1300
 ΗΛ. ἀλλ', ὦ κασίγνηθ', ὦδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον
 καὶ τοῦμόν ἐσται τῆδ'· ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς
 πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοῦκ ἐμὰς ἐκτησάμην.
 κοῦδ' ἂν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχὺ
 αὐτὴ μέγ' εὐρεῖν κέρδος· οὐ γὰρ ἂν καλῶς
 ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι. 1306
 ἀλλ' οἶσθα μὲν τὰνθένδε, πῶς γὰρ οὔ; κλύων
 ὀδούνεκ' Ἀλγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας,
 μήτηρ δ' ἐν οἰκοῖς· ἦν σὺ μὴ θείσης ποθ' ὡς
 γέλῳτι τοῦμόν φαιδρὸν ὄψεται κἄρα. 1310
 μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι,
 κάπει σ' ἐσεῖδον, οὐ ποτ' ἐκλήξω χαρᾶ
 δακρυροοῦσα. πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγὼ,
 ἦτις μιᾶ σε τῆδ' ὁδῷ θανόντα τε
 καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον; εἰργασαι δέ μ' ἄσκοπα·
 ὦστ' εἰ πατήρ μοι ζῶν ἴκοιτο, μηκέτ' ἂν 1316

τέρας νομίζειν αὐτὸ, πιστεύειν δ' ὄρα·
 ὄτ' οὖν τοιαύτην ἡμῖν ἐξήκεις ὁδόν,
 ἄρχ' αὐτὸς ὧς σοι θυμός. ὡς ἐγὼ μόνῃ
 οὐκ ἂν δυοῖν ἤμαρτον· ἢ γὰρ ἂν καλῶς 1320
 ἔσωσ' ἔμαντήν, ἢ καλῶς ἀπωλόμην.

ΧΟ. σιγᾶν ἐπήνεσ'· ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω
 τῶν ἐνδοθεν χωροῦντος. **ΗΛ.** εἰσιτ', ὦ ξένοι,
 ἄλλως τε καὶ φέροντες οἳ' ἂν οὔτε τις
 δόμων ἀπάσαι' οὔτ' ἂν ἡσθήη λαβῶν. 1325

ΠΑΙ. ὦ πλεῖστα μῶροι καὶ φρενῶν τητῶμενοι,
 πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι,
 ἢ νοῦς ἐνεστιν οὔτις ὑμῖν ἐγγενης,
 ὄτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
 τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γινώσκετε; 1330
 ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ' κύρουν ἐγὼ
 πάλαι φυλάσσω, ἦν ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις
 τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα·
 νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προὔθεμν ἐγώ. 1334
 καὶ νῦν ἀπαλλαγθέντε τῶν μακρῶν λόγων
 καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς
 εἶσω παρελθεθ', ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
 ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμῆ.

ΟΡ. πῶς οὖν ἔχει τάντεῦθεν εἰσιόντι μοι;

ΠΑΙ. καλῶς· ὑπάρχει γὰρ σε μὴ γινῶναι τινα. 1340

ΟΡ. ἤγγειλας, ὡς ἔοικεν, ὡς τεθνηκότα.

ΠΑΙ. εἰς τῶν ἐν Αἰδοῦ μάνθαν' ἐνθάδ' ὦν ἀνήρ.

ΟΡ. χαίρουσιν οὖν τούτοισιν; ἢ τίνας λόγους;

ΠΑΙ. τελομένων εἰπομ' ἂν· ὡς δὲ νῦν ἔχει, 1344
 καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς.

ΗΛ. τίς οὐτός ἐστ', ἀδελφέ; πρὸς θεῶν φράσον.

- ΟΡ.** οὐχὶ ξυνήης; **ΗΛ.** οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω.
ΟΡ. οὐκ οἶσθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας ἐς χέρας ποτέ;
ΗΛ. ποίῳ; τί φωνεῖς; **ΟΡ.** οὐ τὸ Φωκέων πέδον
 ὑπέξεπέμφθη σῆ προμηθία χεροῖν. 1350
ΗΛ. ἦ κείνος οὗτος ὅν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
 μόνον προσηῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ,
ΟΡ. ὄδ' ἐστί· μή μ' ἔλεγχε πλειοσιν λόγοις.
ΗΛ. ᾧ φίλτατον φῶς, ᾧ μόνος σωτήρ δόμων
 Ἀγαμέμνονος, πῶς ἤλθες; ἦ σὺ κείνος εἶ, 1355
 ὃς τόνδε κάμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
 ᾧ φίλταται μὲν χεῖρες, ἠΐδιστον δ' ἔχων
 ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλαι
 ξυνῶν μ' ἔληθες οὐδ' ἔφαινες, ἀλλὰ με
 λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἠΐδιστ' ἐμοί; 1360
 χαῖρ', ᾧ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾷν δοκῶ·
 χαῖρ'· ἴσθι δ' ὡς μάλιστα σ' ἀνθρώπων ἐγὼ
 ἠχθηρα καφίλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
ΠΛΙ. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους
 πολλαὶ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι, 1365
 αἱ ταῦτά σοι δεῖξουσιν, Ἥλέκτρα, σαφῆ.
 σφῶν δ' ἐννέπω γὰρ τοῖν παρεστῶτων ὅτι
 νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμνήστρα μόνη·
 νῦν οὗτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ' ἐφέξεται,
 φροντίζεθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις 1370
 ἄλλοισι τούτων πλειοσιν μαχοῦμενοι.
ΟΡ. οὐκοῦν μακρῶν ἔθ' ἤμην οὐδὲν ἂν λόγων,
 Πυλάδῃ, τόδ' εἴη τούργον, ἀλλ' ὅσον τάχος
 χωρεῖν ἔσω, πατρῶα προσκύσανθ' ἔδη
 θεῶν, ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε. 1375
ΗΛ. ἀναξ Ἄπολλον, ἴλεως αὐτοῖν κλύε,

έμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἢ σε πολλὰ δη
 ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προὔστην χερί.
 νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἀπολλων, ἐξ οἶων ἔχω
 αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων
 ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων, 1381
 καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰπιτίμια
 τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.

- XO.** Ἴδεθ' ὅποι προνέμεται
 τὸ δυσέριστον αἶμα φυσῶν Ἄρης. 1385
 βεβᾶσιν ἄρτι δαμάτων ὑπόστεγοι
 μετὰδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφυκτοι
 κύνες,
 ὣστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμενεῖ
 τοῦμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον. 1390
 παράγεται γὰρ ἐνέρων
 δολιόπους ἀρωγὸς εἶσω στέγας,
 ἀρχαιοπλουτα πατρὸς εἰς ἐδῶλια,
 νεακόνητον αἶμα χειροῖν ἔχων· ὁ Μαίαις δὲ
 παῖς 1395

Ἐρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ
 κρύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα, κούκ' ἀμμένει.

- ΗΛ.** ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες ἀντίκα
 τελοῦσι τοῦργον· ἀλλὰ σῖγα πρόσμενε.
XO. πῶς δῆ; τί νῦν πράσσοουσιν; **ΗΛ.** ἢ μὲν ἐς
 τάφον
 λέβητα κοσμεῖ, τῶ δ' ἐφέστατον πέλας. 1401
XO. σὺ δ' ἐκτὸς ἤξας πρὸς τί; **ΗΛ.** φρουρήσουσ'
 ὅπως

1384 — 1390. = 1391 — 1397.

1398 — 1421. = 1422 — 1441.

Αλγισθος ἡμᾶς μὴ λάθῃ μολῶν ἔσω.

ΚΛ. αἰᾶ. ἰὼ στέγαι

φίλων ἐρημοί, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι. 1405

ΗΛ. βῶξ τις ἐνθον. οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλαι;

ΧΟ. ἤκουσ' ἀνήκουστα δύστανος, ὥστε φρεῖται.

ΚΛ. οἴμοι τάλαιν'. *Αλγισθε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς,*

ΗΛ. ἰδοὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις. *ΚΛ.* ὦ τέκνον
τέκνον, 1410

οἴκτειρε τὴν τεκοῦσαν. ΗΛ. ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
ἄκτειρεθ' οὔτος οὐδ' ὁ γεννήσας πατήρ.

ΧΟ. ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε
μοῖρα καθαμερία φθίνειν ἔχει.

ΚΛ. ὦμοι πέπληγμαί. *ΗΛ.* παῖσον, εἰ σθένεις,
διπλήν. 1415

ΚΛ. ὦμοι μάλ' αὐθις. *ΗΛ.* εἰ γὰρ *Αλγισθῶ* θ'
ὄμοῦ.

ΧΟ. τελοῦσ' ἀραί· ζῶσιν οἱ γὰς ὑπαὶ κείμενοι.
καλίρροντον γὰρ αἶμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν 1420
κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες.

*καὶ μὴν πάρεισιν οἶδε· φοινία δὲ χεῖρ
στάζει θυηλῆς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω φέγειν.*

ΗΛ. Ὅρεστα, πῶς κυρεῖτε; *ΟΡ.* τὰν δομοῖσι μὲν
καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν. 1425

ΗΛ. τέθνηκεν ἢ τάλαινα; *ΟΡ.* μηκέτ' ἐκφοβοῦ
μητροῦν ὥς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.

ΗΛ. - ὶ ὶ ὶ ὶ -

ὶ ὶ ὶ - ὶ ὶ ὶ - ὶ ὶ ὶ -

ΟΡ. ὶ ὶ ὶ - ὶ ὶ ὶ - ὶ ὶ ὶ -

ΧΟ. παύσασθε. λεύσσω γὰρ *Αλγισθον* ἐκ προδηλοῦ.

ΟΡ. ὶ ὶ ὶ - ὶ ὶ ὶ - ὶ ὶ ὶ -

- ΗΛ.** ὦ παῖδες, οὐκ ἄψορρον; **ΟΡ.** εἰσορᾷτέ που 1430
τὸν ἄνδρ; **ΗΛ.** ἐφ' ἡμῖν οὗτος ἐκ προαστίου
χωρεῖ γεγηθῶς — — — — —.
- ΧΟ.** βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
νῦν, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τὰδ' ὡς πάλιν. 1434
- ΟΡ.** θάρσει· τελοῦμεν. **ΗΛ.** ἦ νοεῖς ἐπειγέ νυν.
- ΟΡ.** καὶ δὴ βέβηκα. **ΗΛ.** τάνθ' ἀδ' ἂν μέλοιτ' ἔμοι
- ΧΟ.** δι' ὧτὸς ἂν παῦρά· γ' ὡς ἠπίως ἐννέπειν
πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὡς 1440
ὀρούση πρὸς δίκας ἀγῶνα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

- τίς οἶδεν ὑμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,
οὓς φασ' Ὀρέστην ἡμῖν ἀγγεῖλαι βίον
λελοιπόθ' ἰππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;
σέ τοι, σὲ κρῖνω, ναὶ σέ, τὴν ἐν τῷ πάροις. 44
χρόνῳ θρασείαν· ὡς μάλιστά σοι μέλειν
οἶμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι.
- ΗΛ.** ἔξοιδα· πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἂν
ἔξωθεν εἶην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης.
- ΑΙ.** ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; δίδασκέ με. 1450
- ΗΛ.** ἐνθον· φίλης γὰρ προξένου καθήνυσαν.
- ΑΙ.** ἦ καὶ θανόντ' ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως;
- ΗΛ.** οὐκ, ἀλλὰ κάπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.
- ΑΙ.** πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν ὥστε κάμφανῆ μαθεῖν;
- ΗΛ.** πάρεστι δῆτα καὶ μάλ' ἄζηλος θέα. 1455
- ΑΙ.** ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰωθότως.
- ΗΛ.** χαίροις ἂν, εἰ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.
- ΑΙ.** σιγᾶν ἄνωγα κἀναδεικνύναι πύλας
πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὄρᾶν,
ὡς εἰ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος 1460

- ἐξήρατ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὄραῶν νεκρὸν
στόμια δέχεται τὰμὰ, μηδὲ πρὸς βίαν
ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχῶν φύση φρένας.
- ΗΛ.* καὶ δὴ τελεῖται τὰπ' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ
νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν.
- ΑΙ.* ᾧ Ζεῦ, δέδορκα φάσμ' ἄνευ φθόνου μὲν οὐ 1466
πεπτωκός· εἰ δ' ἐπεστι Νέμεσις, οὐ λέγω.
χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
τὸ συγγενές τοι κάπ' ἐμοῦ θρήνων τύχη.
- ΟΡ.* αὐτὸς σὺ βάσταξ'. οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σὸν,
τὸ ταῦθ' ὄραῶν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως. 1471
- ΑΙ.* ἀλλ' εὖ παραινεῖς, κάπιπείσομαι· σὺ δὲ,
εἰ που κατ' οἰκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει.
- ΟΡ.* αὐτὴ πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.
- ΑΙ.* οἴμοι, τί λεύσσω; *ΟΡ.* τίνα φοβεῖ; τίν
ἄγνοεῖς; 1475
- ΑΙ.* τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις
πέπτωχ' ὁ τλήμων; *ΟΡ.* οὐ γὰρ αἰσθάνει
πάλοι
- ζῶντας θανούσιν οὔνεκ' ἀντανδᾶς ἴσα;
- ΑΙ.* οἴμοι, ξυνῆκα τοῦπος. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
ᾄδ' οὐκ Ὁρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ. 1480
- ΟΡ.* καὶ μάντις ὦν ἄριστος ἐσφάλλου πάλοι.
- ΑΙ.* ὄλωλα δὴ δείλαιος. ἀλλὰ μοι πάρες
κᾶν σμικρὸν εἶπειν. *ΗΛ.* μὴ πέρα λέγειν ἕα
πρὸς θεῶν, ἀδελφὲ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
[τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένον 1485
θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;]
ἀλλ' ὡς τάχιστα κτεῖνε καὶ κτανῶν πρόθεσ
ταφεῦσιν, ὦν τόνδ' εἰκός ἐστι τυγχάνειν,

- ἄποπτον ἡμῶν. ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον. 1490
- OP χωροῖς ἂν εἰσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἐστὶν ἀγῶν, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.
- AI. τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδ' εἰ καλὸν
τοῦργον, σκότου δεῖ, κοῦ πρόχειρος εἰ κτανεῖν;
- OP. μὴ τάσσε· χῶρει δ' ἐνθαπερ κατέκτανες 1495
πατέρα τὸν ἀμὸν, ὡς ἂν ἐν ταύτῳ θάνης.
- AI. ἦ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;
- OP. τὰ γοῦν σ' ἐγὼ σοὶ μάντις εἰμι τῶνδ' ἄκρος.
- AI. ἀλλ' οὐ πατρῶαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας. 1500
- OP. πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἦ δ' ὁδοὺς βραδύνεται.
ἀλλ' ἔρφ'. AI. ὑψηγοῦ. OP. σοὶ βαδιστέου
πάρος.
- AI. ἦ μὴ φύγω σε; OP. μὴ μὲν οὖν καθ' ἡθονὴν
θάνης· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
[χορῆν δ' εὐθύς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην, 1505
ὅστις πέρα πράσσειν γε τῶν νόμων θέλει,
κτείνειν. τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολύ.]
- XO. ᾧ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὸν
δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες
τῆ νῦν ὄρμηϊ τελεωθέν. 1510

